

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ-110-----/ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 19.06.2017.

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 05/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພຶດສະພາ 2017 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 010/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 06 ມິຖຸນາ 2017.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ.

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 05 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 08 / 05 / 17

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ

ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 3 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ໃນວາລະກອງປະຊຸມ ວັນທີ 08 ພຶດສະພາ 2017.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທຳຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 18 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 08 ພຶດສະພາ 2017

ກົດໝາຍ

ວ່າດ້ວຍສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ

ພາກທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາວຽກງານສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແນໃສ່ປະຕິບັດນະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 ສິນທິສັນຍາ

ສິນທິສັນຍາ ແມ່ນ ການຕົກລົງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນນາມ ສປປ ລາວ ຫຼື ໃນນາມລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກັບພາຄີຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເກີດສິດ ແລະ ພັນທະຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມກົດໝາຍສາກົນ ໂດຍໃສ່ຊື່ສະເພາະ ຕາມການເຫັນດີລະຫວ່າງຝ່າຍລາວ ແລະ ພາຄີຕ່າງປະເທດ ເປັນຕົ້ນ ສິນທິສັນຍາ, ສັນຍາ, ກົດບັດ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ອະນຸສັນຍາ, ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ບົດບັນທຶກການຮ່ວມມື, ຈົດໝາຍແລກປ່ຽນ ຫຼື ຊື່ອື່ນ.

ມາດຕາ 3 ສັນຍາສາກົນ

ສັນຍາສາກົນ ແມ່ນ ການຕົກລົງເປັນລາຍລັກອັກສອນທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນນາມອົງການຂັ້ນສູນກາງ, ອົງການຂັ້ນແຂວງ ຂອງ ສປປ ລາວ ກັບຄູ່ສັນຍາຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືສາກົນ ຕາມພາລະບົດບາດ, ຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຊຶ່ງມີຜົນສັກສິດສຳລັບອົງການດັ່ງກ່າວເທົ່ານັ້ນ ໂດຍໃສ່ຊື່ສະເພາະຕາມການເຫັນດີລະຫວ່າງຝ່າຍລາວ ແລະ ຄູ່ສັນຍາຕ່າງປະເທດ ເປັນຕົ້ນ ສັນຍາ, ຂໍ້ຕົກລົງ,

ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ບົດບັນທຶກການຕົກລົງ, ຈົດໝາຍແລກປ່ຽນ, ໂຄງການຮ່ວມມື, ແຜນການຮ່ວມມື ຫຼື ຊື່ອື່ນ.

ມາດຕາ 4 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ສົນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ໝາຍເຖິງ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນສະມາຊິກ ແລະ ມີຜົນສັກສິດສຳລັບ ສປປ ລາວ;
2. ພາຄີຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງ ລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຫຼື ອົງການອື່ນທີ່ຖືກຮັບຮູ້ຕາມກົດໝາຍສາກົນ;
3. ທະວີພາຄີ ໝາຍເຖິງ ສອງຝ່າຍ;
4. ພະຫຸພາຄີ ໝາຍເຖິງ ຫຼາຍຝ່າຍ;
5. ສົນທິສັນຍາທະວີພາຄີ ໝາຍເຖິງ ສົນທິສັນຍາສອງຝ່າຍ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ກັບພາຄີຕ່າງປະເທດໃດໜຶ່ງ;
6. ສົນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີ ໝາຍເຖິງ ສົນທິສັນຍາຫຼາຍຝ່າຍ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ກັບສອງພາຄີຕ່າງປະເທດຂຶ້ນໄປ;
7. ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໝາຍເຖິງ ອົງການຈັດຕັ້ງລະຫວ່າງລັດຖະບານ;
8. ການເຊັນຫຍໍ້ ໝາຍເຖິງ ການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍໂດຍອົງການທີ່ມີສິດ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການມອບສິດ ເພື່ອຍັງຍືນຄວາມຖືກຕ້ອງຕ່າງສົນທິສັນຍາສະບັບທີ່ຈະຮ່ວມລົງນາມ;
9. ການໂຈະການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ໝາຍເຖິງ ການຢຸດເຊົາຊົ່ວຄາວການປະຕິບັດບົດບັນຍັດທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ຂອງສົນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ, ປະທານປະເທດ ຫຼື ລັດຖະບານ;
10. ການໂຈະການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ໝາຍເຖິງ ການຢຸດເຊົາຊົ່ວຄາວການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ໂດຍອົງການຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ອົງການຂັ້ນແຂວງ;
11. ການຍົກເລີກສົນທິສັນຍາ ໝາຍເຖິງ ການລົບລ້າງຜົນສັກສິດຂອງສົນທິສັນຍາທະວີພາຄີ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ລັດຖະບານ;
12. ການຍົກເລີກສັນຍາສາກົນ ໝາຍເຖິງ ການລົບລ້າງຜົນສັກສິດຂອງ ສັນຍາສາກົນ ໂດຍອົງການຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ອົງການຂັ້ນແຂວງ;
13. ການລົບລ້າງ ຫຼື ການຖອນຕົວອອກຈາກສົນທິສັນຍາ ໝາຍເຖິງ ການລົບລ້າງການຮັບປະຕິບັດສົນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ລັດຖະບານ;
14. ຜູ້ເກັບຮັກສາສົນທິສັນຍາ ໝາຍເຖິງ ປະເທດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ຮັບຜິດຊອບໃນການເກັບຮັກສາສົນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;

15. ຄູ່ສັນຍາຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງ ລັດຖະສະພາ, ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງພາຍໃນຂອງລັດຖະສະພາ, ສານສູງສຸດ, ໄອຍະການສູງສຸດ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງຕ່າງປະເທດ;

16. ອົງການຂັ້ນສູນກາງ ໝາຍເຖິງ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂັ້ນສູນກາງ;

17. ອົງການຂັ້ນແຂວງ ໝາຍເຖິງ ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຫຼື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ມາດຕາ 5 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ຕາມແນວທາງນະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດຂອງ ສປປ ລາວ ບົນພື້ນຖານການຂະຫຍາຍສາຍພົວພັນ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບທຸກປະເທດ, ການເປັນເຈົ້າການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ແລະ ການຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ, ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 6 ຫຼັກການກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ

ການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ຂັດກັບລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງ ສປປ ລາວ;
2. ເຄົາລົບເອກະລາດ, ອຳນາດອະທິປະໄຕ, ຜືນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນຂອງກັນ, ບໍ່ຂົ່ມຂູ່ດ້ວຍກຳລັງ ຫຼື ນຳໃຊ້ກຳລັງ, ບໍ່ແຊກແຊງເຂົ້າໃນວຽກງານພາຍໃນຂອງກັນ, ສະເໝີພາບ ແລະ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຫຼັກການພື້ນຖານອື່ນຂອງກົດໝາຍສາກົນ;
3. ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ, ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດຂອງ ສປປ ລາວ;
4. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດສົນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ສຳລັບສັນຍາສາກົນ ຕ້ອງບໍ່ຂັດກັບກົດໝາຍພາຍໃນ ແລະ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບສົນທິສັນຍາໃນຂົງເຂດດຽວກັນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ, ຮັບປະກັນຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການປະຕິບັດ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງສັນຍາສາກົນ, ອົງການທີ່ສ້າງສັນຍາສາກົນ ຕ້ອງປະຕິບັດສັນຍາສາກົນທີ່ຕົນສ້າງຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 7 ພາສາທີ່ນຳໃຊ້ໃນສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ

ສົນທິສັນຍາທະວີພາຄີ ຕ້ອງສ້າງເປັນພາສາລາວ ແລະ ພາສາທາງການຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ, ທັງສອງພາສາມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັນ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ສາມາດເຮັດເປັນພາສາອື່ນຕາມການຕົກລົງ

ລະຫວ່າງຝ່າຍລາວ ແລະ ພາຄີຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ໃນກໍລະນີມີການຕີຄວາມ ໝາຍຕ່າງກັນ ສິນທິສັນຍາທີ່ເປັນພາສາອື່ນຈະໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງ.

ໃນກໍລະນີສິນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນເປັນຫຼາຍພາສາ, ທຸກພາສາມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມ ກັນ, ຍົກເວັ້ນມີການຕົກລົງເປັນຢ່າງອື່ນລະຫວ່າງຝ່າຍລາວ ແລະ ພາຄີຕ່າງປະເທດ. ໃນກໍລະນີສ້າງ ຂຶ້ນເປັນພາສາຕ່າງປະເທດ ເວລາປະກອບເອກະສານສະເໜີຂໍອະນຸມັດລົງນາມ ຕ້ອງແປເປັນພາສາລາວ.

ສັນຍາສາກົນ ຕ້ອງສ້າງເປັນພາສາລາວ ແລະ ພາສາທາງການຂອງຄູ່ສັນຍາຕ່າງປະເທດ, ເວັ້ນ ເສຍແຕ່ມີການຕົກລົງກັນເປັນຢ່າງອື່ນລະຫວ່າງຝ່າຍລາວ ແລະ ຄູ່ສັນຍາຕ່າງປະເທດ, ສັນຍາສາກົນ ສະບັບພາສາລາວ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດຕ້ອງມີເນື້ອໃນສອດຄ່ອງກັນ. ໃນກໍລະນີສັນຍາສາກົນລົງ ນາມເປັນພາສາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງແປເປັນພາສາລາວ.

ມາດຕາ 8 ສິນທິສັນຍາ ແລະ ບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍພາຍໃນ

ໃນກໍລະນີສິນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ກົດໝາຍ, ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ມີບົດ ບັນຍັດແຕກຕ່າງກັນໃນບັນຫາດຽວກັນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມບົດບັນຍັດຂອງສິນທິສັນຍານັ້ນ.

ອີງຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ, ເນື້ອໃນ ແລະ ລັກສະນະຂອງສິນທິສັນຍາ ໃນເວລາຕົກ ລົງຮັບປະຕິບັດສິນທິສັນຍາໃດໜຶ່ງນັ້ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ລັດຖະບານ ຕ້ອງ:

- ຕົກລົງໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງປະຕິບັດສິນທິສັນຍານັ້ນໂດຍ ກົງ ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ເມື່ອບົດບັນຍັດຂອງສິນທິສັນຍານັ້ນລະອຽດຈະແຈ້ງແລ້ວ;

- ຕົກລົງ ຫຼື ສະເໜີ ສ້າງ, ປັບປຸງ, ຍົກເລີກ ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ເພື່ອ ປະຕິບັດສິນທິສັນຍານັ້ນ.

ການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 9 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ.

ມາດຕາ 10 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກ ງານສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ດ້ວຍການເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ, ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ຝຶກອົບຮົມ, ສຳມະນາຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາ ການເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ຂອງວຽກງານສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ.

ພາກທີ II ການສ້າງສິນທິສັນຍາ

ມາດຕາ 11 ການສ້າງສິນທິສັນຍາ

ການສ້າງສິນທິສັນຍາ ແມ່ນ ການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍໂດຍອົງການທີ່ມີສິດ ໃນນັ້ນມີການ ເຈລະຈາ, ລົງນາມ, ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ຮັບຮອງ, ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ ຫຼື ແລກປ່ຽນສານ.

ມາດຕາ 12 ວິທີການເປັນພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາ

ວິທີການເປັນພາຄີສິນທິສັນຍາຂອງ ສປປ ລາວ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການລົງນາມສິນທິສັນຍາໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ຮັບຮອງ;
2. ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນແກ່ສິນທິສັນຍາ;
3. ການຮັບຮອງສິນທິສັນຍາ;
4. ການແລກປ່ຽນສານ;
5. ການເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສິນທິສັນຍາ;
6. ວິທີການອື່ນ ຕາມການຕົກລົງກັບພາຄີຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 13 ລະດັບສິນທິສັນຍາ

ສິນທິສັນຍາມີ ສອງ ລະດັບ ຄື ສິນທິສັນຍາໃນນາມ ສປປ ລາວ ແລະ ສິນທິສັນຍາໃນ ນາມລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

1. ສິນທິສັນຍາໃນນາມ ສປປ ລາວ ມີ ດັ່ງນີ້:
  - ສິນທິສັນຍາທີ່ປະທານປະເທດລົງນາມໂດຍກົງ ຮ່ວມກັບປະມຸກລັດຕ່າງປະເທດ;
  - ສິນທິສັນຍາກ່ຽວກັບບັນຫາການເມືອງ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ສົງຄາມ, ສັນຕິພາບ, ອຳນາດ ອະທິປະໄຕຂອງຊາດ ແລະ ຜົນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນ;
  - ສິນທິສັນຍາກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງ, ການເຂົ້າຮ່ວມເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາ ກົນ ຊຶ່ງການສ້າງຕັ້ງ, ການເຂົ້າຮ່ວມເປັນສະມາຊິກ ຫຼື ຖອນຕົວນັ້ນ ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ນະໂຍບາຍອັນເປັນ ພື້ນຖານດ້ານການຕ່າງປະເທດຂອງຊາດ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງ ຄົມ, ການເງິນ ແລະ ເງິນຕາ;
  - ສິນທິສັນຍາທີ່ພາໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງ, ຈຳກັດ ຫຼື ຍົກເລີກສິດທິມະນຸດ, ສິດ ແລະ ພື້ນທະພື້ນຖານຂອງພົນລະເມືອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ຫຼື ມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ;
  - ສິນທິສັນຍາທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນນາມ ສປປ ລາວ ຕາມການຕົກລົງກັບພາຄີຕ່າງປະເທດ.
2. ສິນທິສັນຍາໃນນາມລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີ ດັ່ງນີ້:
  - ສິນທິສັນຍາທີ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໃນນາມ ສປປ ລາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຂອງມາດ ຕານີ້;

- ສົນທິສັນຍາອື່ນທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນນາມລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຕາມການຕົກລົງກັບ ພາຄີຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 14 ອົງການທີ່ມີສິດສະເໜີສ້າງສົນທິສັນຍາ

ອົງການທີ່ມີສິດສະເໜີສ້າງສົນທິສັນຍາ ຊຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ເອີ້ນວ່າ "ອົງການທີ່ສະເໜີ" ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ;
2. ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ;
3. ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ;
4. ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ.

ສຳລັບສົນທິສັນຍາກ່ຽວກັບບັນຫາການເມືອງ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ສົງຄາມ, ສັນຕິພາບ, ອຳນາດ ອະທິປະໄຕຂອງຊາດ ແລະ ຜົນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນນັ້ນ ໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດເປັນຜູ້ສະເໜີ ໂດຍສົມທົບກັບກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

**ໝວດທີ 1
ການເຈລະຈາສົນທິສັນຍາ**

ມາດຕາ 15 ການກະກຽມເຈລະຈາ

ອົງການທີ່ສະເໜີ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການກະກຽມເຈລະຈາສົນທິສັນຍາ ດັ່ງນີ້:

1. ປະເມີນຜົນປະໂຫຍດ, ຜົນກະທົບທາງດ້ານການເມືອງ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຜົນກະທົບອື່ນຂອງສົນທິສັນຍາ;
2. ທົບທວນ ແລະ ສົມທຽບ ເນື້ອໃນຂອງຮ່າງສົນທິສັນຍາກັບລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ແລະ ສົນທິສັນຍາໃນຂົງເຂດດຽວກັນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
3. ສະເໜີຂໍຄຳເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນນຳບັນດາອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ອົງການດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຕ້ອງແຈ້ງຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ອົງການທີ່ສະເໜີ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ.

ມາດຕາ 16 ການສະເໜີເຈລະຈາ

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງນຳເອົາເອກະສານປະກອບການສະເໜີເຈລະຈາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງພິຈາລະນາການສະເໜີດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການສະເໜີ. ຈາກນັ້ນ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ກໍສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາການເຈລະຈາສົນທິສັນຍາໃນນາມລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ສຳລັບສົນທິສັນຍາໃນນາມ ສປປ ລາວ ນັ້ນ ລັດຖະບານ ຕ້ອງນຳສະເໜີຕໍ່ປະທານປະເທດ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ ແລະ ລັດຖະບານ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດຊາບ.

ມາດຕາ 17 ເອກະສານປະກອບການສະເໜີເຈລະຈາ

ການສະເໜີເຈລະຈາ ຕ້ອງມີເອກະສານປະກອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າງສີສະເໜີ ທີ່ກຳນົດຄວາມຈຳເປັນ, ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ແລະ ເປົ້າໝາຍການເຈລະຈາ; ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍຂອງຮ່າງສົນທິສັນຍາ; ຂໍ້ສະເໜີກ່ຽວກັບການເຈລະຈາ ແລະ ການມອບສິດເຈລະຈາ;
2. ບົດປະເມີນຜົນປະໂຫຍດ, ຜົນກະທົບທາງດ້ານການເມືອງ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຜົນກະທົບອື່ນຂອງສົນທິສັນຍາ;
3. ບົດລາຍງານຜົນຂອງການທົບທວນ ແລະ ສົມທຽບເນື້ອໃນຂອງຮ່າງສົນທິສັນຍາກັບລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ແລະ ສົນທິສັນຍາໃນຂົງເຂດດຽວກັນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
4. ຄຳເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນຂອງອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ບົດອະທິບາຍຄຳເຫັນຂອງອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 18 ຜູ້ມີສິດຕິກລົງໃຫ້ເຈລະຈາ

ຜູ້ມີສິດຕິກລົງໃຫ້ເຈລະຈາສົນທິສັນຍາມີ ດັ່ງນີ້:

1. ປະທານປະເທດ ມີສິດຕິກລົງ, ເປັນເຈົ້າການເຈລະຈາ ຫຼື ມອບສິດໃຫ້ລັດຖະບານເຈລະຈາສົນທິສັນຍາໃນນາມ ສປປ ລາວ;
2. ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີສິດຕິກລົງ, ເປັນເຈົ້າການເຈລະຈາ ຫຼື ມອບສິດໃຫ້ເຈລະຈາສົນທິສັນຍາໃນນາມລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 19 ການຈັດຕັ້ງເຈລະຈາ

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ອນສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບແຜນການເຈລະຈາ, ຮ່າງສົນທິສັນຍາຂອງຝ່າຍລາວ ແລະ ການປະກອບຄະນະເຈລະຈາ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງອົງການທີ່ສະເໜີ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງ. ຈາກນັ້ນ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ນຳສະເໜີຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເພື່ອພິຈາລະນາຕິກລົງ.

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ຕາງໜ້າຂອງອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍກົງຈາກສົນທິສັນຍາ ໃນເວລາດຳເນີນການເຈລະຈາ.

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອລາຍງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາເຈລະຈາ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂຢ່າງທັນເວລາ.

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອລາຍງານຜົນຂອງການເຈລະຈາຕໍ່ອົງການທີ່ໄດ້ຕິກລົງໃຫ້ເຈລະຈາສົນທິສັນຍາ ພາຍຫຼັງສຳເລັດການເຈລະຈາ.

ລັດຖະບານ ມີໜ້າທີ່ລາຍງານໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດຊາບກ່ຽວກັບສະພາບການເຈລະຈາຮ່າງສົນທິສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 25 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 2
ການລົງນາມສິນທິສັນຍາ

ມາດຕາ 20 ການລົງນາມ

ການລົງນາມສິນທິສັນຍາ ແມ່ນ ການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍໂດຍອົງການທີ່ມີສິດ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການມອບສິດ ຊຶ່ງລວມມີ ການລົງນາມສິນທິສັນຍາທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 21 ການສະເໜີລົງນາມ

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງນຳເອົາເອກະສານປະກອບການສະເໜີຂໍອະນຸມັດລົງນາມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 22 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງດຳເນີນການກວດກາສິນທິສັນຍາ ຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 24 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ຈາກນັ້ນ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ກໍສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານເພື່ອພິຈາລະນາການລົງນາມສິນທິສັນຍາໃນນາມລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ສຳລັບສິນທິສັນຍາໃນນາມ ສປປ ລາວ ນັ້ນ ລັດຖະບານ ຕ້ອງນຳສະເໜີຕໍ່ປະທານປະເທດ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 22 ເອກະສານປະກອບການສະເໜີຂໍອະນຸມັດລົງນາມ

ການສະເໜີຂໍອະນຸມັດລົງນາມສິນທິສັນຍາ ຕ້ອງມີເອກະສານ ປະກອບ ດັ່ງນີ້:

1. ໜັງສືສະເໜີ ຊຶ່ງມີເນື້ອ ໃນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ຄຳເຫັນຂອງອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ບົດອະທິບາຍຄຳເຫັນຂອງອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ມາດຕະການແກ້ໄຂ ແລະ ແຜນການຄາດຄະເນການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ;
4. ບົດລາຍງານກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນປະໂຫຍດ, ຜົນກະທົບທາງດ້ານການເມືອງ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຜົນກະທົບອື່ນຂອງສິນທິສັນຍາ;
5. ບົດລາຍງານກ່ຽວກັບຄວາມສອດຄ່ອງຂອງສິນທິສັນຍາກັບສິນທິສັນຍາໃນຂົງເຂດດຽວກັນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
6. ບົດລາຍງານກ່ຽວກັບຄວາມສອດຄ່ອງຂອງສິນທິສັນຍາ ກັບກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ;
7. ຮ່າງສິນທິສັນຍາ.

ມາດຕາ 23 ເນື້ອໃນໜັງສືສະເໜີຂໍອະນຸມັດລົງນາມ

ໜັງສືສະເໜີຂໍອະນຸມັດລົງນາມສິນທິສັນຍາມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຈຸດປະສົງໃນການສະເໜີລົງນາມສິນທິສັນຍາ;

2. ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍຂອງສົນທິສັນຍາ;
3. ຊື່, ລະດັບຂອງສົນທິສັນຍາທີ່ຈະລົງນາມ, ຜູ້ຕາງໜ້າລົງນາມ, ພາສາ, ຜົນສັກສິດ, ວິທີການມີຜົນສັກສິດ ແລະ ການປະຕິບັດຊົ່ວຄາວສົນທິສັນຍາ;
4. ສິດ ແລະ ພັນທະ ທີ່ເນື່ອງມາຈາກສົນທິສັນຍາ ສຳລັບ ສປປ ລາວ;
5. ຄວາມສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 6 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
6. ຂໍສະຫງວນ, ການຮັບຮູ້ ຫຼື ການຄັດຄ້ານຂໍສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ, ຄຳຖະແຫຼງກ່ຽວກັບສົນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີ;
7. ການຕີລາຄາການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາໂດຍກົງ ທັງໝົດ, ບາງສ່ວນ ຫຼື ການສະເໜີສ້າງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ເພື່ອປະຕິບັດສົນທິສັນຍານັ້ນ;
8. ບັນຫາທີ່ຍັງມີຄຳເຫັນແຕກຕ່າງກັນ ລະຫວ່າງອົງການທີ່ສະເໜີ ກັບອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ລະຫວ່າງຝ່າຍລາວກັບພາຄີຕ່າງປະເທດ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 24 ເນື້ອໃນການກວດກາຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

ເນື້ອໃນການກວດກາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຈຸດປະສົງໃນການລົງນາມສົນທິສັນຍາ ບົນພື້ນຖານການຕີລາຄາສາຍພົວພັນລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ກັບພາຄີຕ່າງປະເທດ;
2. ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງສົນທິສັນຍາກັບຫຼັກການພື້ນຖານຂອງກົດໝາຍສາກົນ;
3. ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງສົນທິສັນຍາກັບຜົນປະໂຫຍດແຫ່ງຊາດ, ຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ແລະ ນະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດຂອງ ສປປ ລາວ;
4. ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງຮ່າງສົນທິສັນຍາ ທີ່ສະເໜີຂໍອະນຸມັດລົງນາມກັບສົນທິສັນຍາໃນຂົງເຂດດຽວກັນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
5. ຄວາມສອດຄ່ອງກັບລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ລວມທັງຄວາມເປັນໄປໄດ້ ໃນການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາໂດຍກົງ ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກ ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ເພື່ອປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ;
6. ຊື່, ພາສາ, ລະດັບສົນທິສັນຍາທີ່ຈະລົງນາມ, ຕຳແໜ່ງຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ຈະລົງນາມ, ຜົນສັກສິດ ແລະ ເຕັກນິກຂອງສົນທິສັນຍາ;
7. ການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ສະເໜີຂໍອະນຸມັດລົງນາມສົນທິສັນຍາ;
8. ຄວາມເປັນເອກະພາບຂອງເນື້ອໃນຮ່າງສົນທິສັນຍາສະບັບພາສາລາວ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ.

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ມີໜ້າທີ່ກວດກາທຸກບັນຫາກ່ຽວຂ້ອງກັບການສະເໜີລົງນາມສົນທິສັນຍາ ພາຍໃນເວລາ ຊາວວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການສະເໜີ ຫຼື ພາຍໃນເວລາ ສີ່ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ໃນກໍລະນີຮ່າງສົນທິສັນຍາ ມີເນື້ອໃນສຳຄັນ ແລະ ສະຫຼັບສັບຊ້ອນ.

ໃນກໍລະນີຮ່າງສົນທິສັນຍາມີເນື້ອໃນສຳຄັນ ແລະ ສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຈະແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການເພື່ອກວດກາສົນທິສັນຍາ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍຜູ້ຕາງໜ້າ

ຈາກກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງຍຸຕິທຳ, ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 25 ຄຳເຫັນຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການລົງນາມ

ລັດຖະບານ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ມີຄຳເຫັນກ່ຽວກັບການລົງນາມສົນທິສັນຍາ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ມີບົດບັນຍັດກຳນົດໃຫ້ລັດຕະຍາບັນ;
3. ມີບົດບັນຍັດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ຫຼື ມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ;
4. ມີບົດບັນຍັດ ທີ່ແຕກຕ່າງກັບກົດໝາຍ, ມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ;
5. ມີບົດບັນຍັດທີ່ຂັດກັບມະຕິຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ລັດຖະບັນຍັດ;
6. ຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກບົດບັນຍັດບາງສ່ວນຂອງກົດໝາຍ, ມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ, ມະຕິຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ລັດຖະບັນຍັດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງແຈ້ງຄຳເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນກ່ຽວກັບການລົງນາມສົນທິສັນຍາ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການສະເໜີ.

ປະທານປະເທດ ແລະ ລັດຖະບານ ຕ້ອງພິຈາລະນາຄຳເຫັນຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ອນຕົກລົງໃຫ້ລົງນາມສົນທິສັນຍາ.

ມາດຕາ 26 ອົງການທີ່ມີສິດຕົກລົງໃຫ້ລົງນາມ

ອົງການທີ່ມີສິດຕົກລົງໃຫ້ລົງນາມສົນທິສັນຍາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ປະທານປະເທດ ມີສິດຕົກລົງໃຫ້ລົງນາມສົນທິສັນຍາໃນນາມ ສປປ ລາວ;
2. ລັດຖະບານ ມີສິດຕົກລົງໃຫ້ລົງນາມສົນທິສັນຍາໃນນາມລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 27 ເນື້ອໃນການຕົກລົງໃຫ້ລົງນາມ

ການຕົກລົງໃຫ້ລົງນາມສົນທິສັນຍາ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່ ແລະ ລະດັບສົນທິສັນຍາ;
2. ຊື່ ແລະ ຂອບເຂດສິດຂອງຜູ້ຕາງໜ້າລົງນາມສົນທິສັນຍາ;
3. ຂໍ້ສະຫງວນ, ການຮັບຮູ້ ຫຼື ການຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄຳຖະແຫຼງກ່ຽວກັບສົນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີ;
4. ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການທີ່ສະເໜີ, ຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ການຕົກລົງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາໂດຍກົງ ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ; ການຕົກລົງສ້າງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກ ນິຕິກຳພາຍໃນ ເພື່ອປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ.

ມາດຕາ 28 ການທົບທວນ ແລະ ການປຸງທຽບຮ່າງສົນທິສັນຍາ

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອທົບທວນ ແລະ ປຸງທຽບຮ່າງສົນທິສັນຍາສະບັບທີ່ເປັນພາສາລາວ ແລະ ສະບັບທີ່ເປັນພາສາຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງ, ສອດຄ່ອງທາງດ້ານເນື້ອໃນ ແລະ ຄວາມເປັນເອກະພາບ ກ່ຽວກັບຮູບແບບສົນທິສັນຍາ ກ່ອນດຳເນີນການເຊັນຫຍໍ້ ຫຼື ລົງນາມສົນທິສັນຍາ.

ມາດຕາ 29 ການປະສານສົມທົບກ່ອນການລົງນາມ

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອກວດກາຮ່າງສົນທິສັນຍາເທື່ອສຸດທ້າຍ ແລະ ຈັດພິທີລົງນາມສົນທິສັນຍາກັບພາຄີຕ່າງປະເທດ.

ໃນກໍລະນີສົນທິສັນຍາ ຫາກມີການປ່ຽນແປງກ່ຽວກັບລະດັບ, ສິດ ແລະ ພັນທະ ຫຼື ມີບົດບັນຍັດທີ່ຂັດ ຫຼື ຍັງບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍພາຍໃນ ຫຼື ບັນຫາອື່ນທີ່ເປັນພື້ນຖານ ເມື່ອສົມທຽບກັບເນື້ອໃນຂອງຮ່າງສົນທິສັນຍາທີ່ໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ລົງນາມແລ້ວນັ້ນ ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງສະເໜີຂໍອະນຸມັດລົງນາມສົນທິສັນຍາຄືນໃໝ່ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 21 ຫາ 27 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ລັດຖະບານ ຕ້ອງລາຍງານຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການລົງນາມສົນທິສັນຍາທີ່ພົວພັນກັບບັນຫາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 39 ວັກ 2 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 30 ການປະສານສົມທົບກ່ອນການລົງນາມໃນເວລາຢັ້ງຢາມຂອງຄະນະຜູ້ແທນຂັ້ນສູງ

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອກວດກາຮ່າງສົນທິສັນຍາ ພາຍຫຼັງອົງການທີ່ມີສິດໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ລົງນາມສົນທິສັນຍາ ໃນລະຫວ່າງການຢັ້ງຢາມຕ່າງປະເທດຂອງຄະນະຜູ້ແທນຂັ້ນສູງຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ການຢັ້ງຢາມ ສປປ ລາວ ຂອງຄະນະຜູ້ແທນຂັ້ນສູງຂອງຕ່າງປະເທດ.

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບອົງການທີ່ສະເໜີ ເພື່ອທົບທວນ ແລະ ປຸງທຽບຮ່າງສົນທິສັນຍາໂດຍປະສານສົມທົບກັບຝ່າຍຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຈັດພິທີລົງນາມສົນທິສັນຍານັ້ນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີການຕົກລົງເປັນຢ່າງອື່ນຂອງອົງການທີ່ມີສິດ ຫຼື ລະຫວ່າງຝ່າຍລາວກັບພາຄີຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 31 ການສົ່ງສົນທິສັນຍາພາຍຫຼັງການລົງນາມ

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງສົ່ງສົນທິສັນຍາສະບັບຕົ້ນ, ສົນທິສັນຍາທີ່ແປເປັນພາສາລາວ ໃນກໍລະນີ ສົນທິສັນຍາທີ່ລົງນາມຫາກເປັນພາສາຕ່າງປະເທດ, ສົນທິສັນຍາສະບັບພາສາລາວ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ ທີ່ເປັນເອເລັກໂຕຣນິກ, ໜັງສືມອບສິດ ຫຼື ໜັງສືຢັ້ງຢືນຜູ້ຕາງໜ້າຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການນັບແຕ່ວັນໄດ້ລົງນາມສົນທິສັນຍາຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ນັບແຕ່ວັນເດີນທາງກັບມາເຖິງ ສປປ ລາວ ຂອງຄະນະຜູ້ແທນທີ່ໄປລົງນາມສົນທິສັນຍາຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ໃນກໍລະນີຫົວໜ້າສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າການທູດ ຫຼື ສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າຖາວອນປະຈຳອົງ ການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຫາກເປັນຜູ້ລົງນາມສົນທິສັນຍາ ຕ້ອງລາຍງານ ແລະ ສົ່ງສຳເນົາສົນທິສັນຍາ ທີ່ໄດ້ ລົງນາມນັ້ນ ໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ສົ່ງສົນທິສັນຍາສະບັບຕົ້ນໃຫ້ອົງການທີ່ສະເໜີ. ອົງ ການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງດຳເນີນການຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 1 ຂອງ ມາດຕານີ້ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບສົນທິສັນຍາສະບັບຕົ້ນ.

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງສົ່ງສຳເນົາສົນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນໂດຍຜູ້ເກັບຮັກ ສາສົນທິສັນຍາ, ສົນທິສັນຍາທີ່ແປເປັນພາສາລາວ, ສົນທິສັນຍາສະບັບພາສາລາວ ແລະ ພາສາຕ່າງ ປະເທດທີ່ເປັນເອເລັກໂຕຣນິກໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບ ແຕ່ວັນໄດ້ລົງນາມສົນທິສັນຍາຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ນັບແຕ່ວັນເດີນທາງກັບມາເຖິງ ສປປ ລາວ ຂອງ ຄະນະຜູ້ແທນທີ່ໄປລົງນາມສົນທິສັນຍາຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 32 ການແລກປ່ຽນສານ

ການແລກປ່ຽນສານ ແມ່ນ ຮູບແບບໜຶ່ງຂອງການສ້າງສົນທິສັນຍາ ເປັນຕົ້ນ ການແລກປ່ຽນ ໜັງສືທາງການທູດ, ຈົດໝາຍ ຫຼື ເອກະສານທີ່ໃສ່ຊື່ອື່ນ.

ການແລກປ່ຽນສານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ແຕ່ມາດຕາ 15 ຫາ ມາດຕາ 31 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 3

**ການມອບສິດໃຫ້ເຈລະຈາ ຫຼື ລົງນາມສົນທິສັນຍາ
ແລະ ການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສາກົນ**

ມາດຕາ 33 ການມອບສິດໃຫ້ເຈລະຈາ ຫຼື ລົງນາມສົນທິສັນຍາ

ປະທານປະເທດ ເປັນຜູ້ຕົກລົງມອບສິດເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຫົວໜ້າຄະນະເຈລະຈາ ຫຼື ຜູ້ຈະລົງນາມສົນທິສັນຍາໃນນາມ ສປປ ລາວ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ຕົກລົງມອບສິດເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຫົວໜ້າຄະນະເຈລະຈາ ສົນທິສັນຍາໃນນາມລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຕົກລົງມອບສິດເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ຈະລົງນາມສົນທິສັນຍາໃນ ນາມລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບການມອບສິດເຈລະຈາ ຫຼື ລົງນາມສົນທິສັນຍາ ຕ້ອງແມ່ນຄະນະນຳຂອງອົງການ ທີ່ສະເໜີ ຫຼື ແມ່ນຜູ້ທີ່ອົງການສະເໜີ ເປັນຜູ້ສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ມີສິດຕົກລົງ.

ໃນກໍລະນີອົງການທີ່ສະເໜີ ຫາກບໍ່ໄດ້ບົ່ງຕົວຫົວໜ້າຄະນະເຈລະຈາ ຫຼື ຜູ້ລົງນາມສົນທິສັນ ຍາ, ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ມີສິດຕົກລົງ ເພື່ອມອບສິດໃຫ້ຫົວໜ້າສຳນັກງານຜູ້ຕາງ ໜ້າການທູດ ຫຼື ຫົວໜ້າສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າຖາວອນປະຈຳອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າອື່ນ ເປັນຫົວໜ້າຄະນະເຈລະຈາ ຫຼື ເປັນຜູ້ລົງນາມສົນທິສັນຍາ.

ການອອກໜັງສືມອບສິດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 86 ຂອງກົດໝາຍ
ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 34 ການແຕ່ງຕັ້ງເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສາກົນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າຄະນະຜູ້ແທນເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສາກົນ.
ໃນກໍລະນີຈຳເປັນຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຜູ້ແທນເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສາກົນ ຕາມລະບຽບການຂອງກອງ
ປະຊຸມ, ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນ
ຕີ ພິຈາລະນາແຕ່ງຕັ້ງ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສາກົນ ຕ້ອງແມ່ນຄະນະນຳຂອງອົງການທີ່ສະ
ເໜີ ຫຼື ແມ່ນຜູ້ທີ່ອົງການສະເໜີ ເປັນຜູ້ສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ນາຍົກລັດ
ຖະມົນຕີ ພິຈາລະນາແຕ່ງຕັ້ງ.

ໃນກໍລະນີອົງການທີ່ສະເໜີ ຫາກບໍ່ໄດ້ບົ່ງຕົວຫົວໜ້າຄະນະເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສາກົນ ອົງ
ການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ພິຈາລະ
ນາແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າການທູດ ຫຼື ຫົວໜ້າສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າຖາວອນປະຈຳອົງ
ການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າອື່ນເປັນຫົວໜ້າຄະນະເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສາກົນ.

ການອອກໜັງສືແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 86 ຂອງກົດໝາຍສະ
ບັບນີ້.

ໝວດທີ 4

ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນແກ່ສົນທິສັນຍາ

ມາດຕາ 35 ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ

ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ແມ່ນ ການຮັບຮອງເອົາສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ລົງນາມ ໂດຍ
ສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 36 ສົນທິສັນຍາທີ່ຕ້ອງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ

ສົນທິສັນຍາທີ່ຕ້ອງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສົນທິສັນຍາ ທີ່ມີບົດບັນຍັດກຳນົດໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ;
2. ສົນທິສັນຍາໃນນາມ ສປປ ລາວ;
3. ສົນທິສັນຍາໃນນາມລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ທີ່ມີບົດບັນຍັດຂັດກັບກົດໝາຍ ຫຼື
ມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 37 ການສະເໜີໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງນຳເອົາເອກະສານປະກອບການສະເໜີໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຕາມທີ່ໄດ້
ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 38 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງພິຈາລະນາການສະເໜີດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການສະເໜີ.

ຈາກນັ້ນ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ສະເໜີຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາ ແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາໃຫ້ລັດຕະຍາບັນແກ່ສົນທິສັນຍາ.

ມາດຕາ 38 ເອກະສານປະກອບການສະເໜີໃຫ້ລັດຕະຍາບັນ

ການສະເໜີໃຫ້ລັດຕະຍາບັນແກ່ສົນທິສັນຍາ ຕ້ອງມີເອກະສານປະກອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຫນັງສືສະເໜີ ຂໍໃຫ້ລັດຕະຍາບັນແກ່ສົນທິສັນຍາ;
2. ບົດລາຍງານກ່ຽວກັບຄວາມເປັນມາຂອງສົນທິສັນຍາ, ການປະເມີນຜົນປະໂຫຍດ, ຜົນກະທົບຂອງສົນທິສັນຍາຕໍ່ ສປປ ລາວ;
3. ຂໍ້ສະຫງວນ, ການຮັບຮູ້ ຫຼື ການຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ, ຄຳຖະແຫຼງກ່ຽວກັບສົນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີ;
4. ການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາໂດຍກົງ ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ; ການສະເໜີສ້າງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳ ໃຕ້ກົດໝາຍ ເພື່ອປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ;
5. ຄຳເຫັນຂອງອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ບົດອະທິບາຍຄຳເຫັນຂອງອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂ; ແຜນການຄາດຄະເນການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ;
7. ສຳເນົາສົນທິສັນຍາ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 39 ອົງການທີ່ມີສິດຕິກຳໃຫ້ລັດຕະຍາບັນ

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ມີສິດຕິກຳໃຫ້ລັດຕະຍາບັນແກ່ສົນທິສັນຍາ ຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ສຳລັບສົນທິສັນຍາ ທີ່ພົວພັນກັບການຕົກລົງບັນຫາສຳຄັນພື້ນຖານຂອງປະເທດຊາດ ເປັນຕົ້ນ ບັນຫາການເມືອງ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ສົງຄາມ, ສັນຕິພາບ, ອຳນາດອະທິປະໄຕຂອງຊາດ ແລະ ຜົນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນ; ການສ້າງຕັ້ງ, ການເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ການຖອນຕົວອອກຈາກການເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຊຶ່ງສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ນະໂຍບາຍອັນເປັນພື້ນຖານດ້ານການຕ່າງປະເທດຂອງຊາດ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການເງິນ ແລະ ເງິນຕາ, ບັນຫາທີ່ພາໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງ, ຈຳກັດ ຫຼື ຍົກເລີກສິດທິມະນຸດ, ສິດ ແລະ ພັນທະພື້ນຖານຂອງພົນລະເມືອງ; ບັນຫາທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ຫຼື ມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດນັ້ນ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງພິຈາລະນານຳສະເໜີບັນຫາດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 40 ການກວດກາກ່ອນການໃຫ້ລັດຕະຍາບັນ

ກຳມາທິການການຕ່າງປະເທດຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນເສນາທິການໃຫ້ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນການປະສານສົມທົບກັບກຳມາທິການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກວດກາສົນທິສັນຍາພາຍ

ໃນເວລາ ທົກສົບວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການສະເໜີ ກ່ອນນຳເຂົ້າພິຈາລະນາຢູ່ກອງປະຊຸມຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 41 ເນື້ອໃນການກວດກາກ່ອນການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ

ເນື້ອໃນການກວດກາກ່ອນການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມຈຳເປັນ ໃນການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນແກ່ສົນທິສັນຍາ;
2. ການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການສະເໜີໃຫ້ສັດຕະຍາບັນແກ່ສົນທິສັນຍາ;
3. ການກວດກາຄວາມສອດຄ່ອງກັບລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ, ມະຕິຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ລັດຖະບັນຍັດ;
4. ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາໂດຍກົງ ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ລວມທັງແຜນການຄາດຄະເນການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ;
5. ຄວາມຈຳເປັນໃນການສ້າງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກກົດໝາຍ, ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບັນຍັດ, ມະຕິຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ.

ມາດຕາ 42 ການພິຈາລະນາໃຫ້ສັດຕະຍາບັນແກ່ສົນທິສັນຍາຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ

ກຳມາທິການການຕ່າງປະເທດຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ສະເໜີຜົນຂອງການກວດກາສົນທິສັນຍາ ຕໍ່ກອງປະຊຸມຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ໂດຍມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ອົງການທີ່ສະເໜີ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນແກ່ສົນທິສັນຍາ ໂດຍການອອກມະຕິ.

ສຳລັບການພິຈາລະນາບັນຫາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 39 ວັກ 2 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງນຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ ກ່ອນການອອກມະຕິໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ.

ມາດຕາ 43 ເນື້ອໃນມະຕິໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ

ມະຕິໃຫ້ສັດຕະຍາບັນແກ່ສົນທິສັນຍາ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່, ວັນເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ລົງນາມສົນທິສັນຍາທີ່ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ;
2. ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການທີ່ສະເໜີ, ຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ;
3. ການຕົກລົງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາໂດຍກົງ ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ; ການຕົກລົງ ຫຼື ການສະເໜີສ້າງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກ ກົດໝາຍ, ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ, ມະຕິຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບັນຍັດ ເພື່ອປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ;
4. ຂໍ້ສະຫງວນ, ການຮັບຮູ້ ຫຼື ການຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ, ຄຳຖະແຫຼງກ່ຽວກັບສົນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີ ແລະ ບັນຫາອື່ນທີ່ຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 44 ການປະກາດໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ

ພາຍຫຼັງທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນແກ່ສິນທິສັນຍາແລ້ວ, ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ປະທານປະເທດ ເພື່ອພິຈາລະນາອອກສານປະກາດການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການສະເໜີ.

ຈາກນັ້ນຫ້ອງວ່າການປະທານປະເທດ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອດຳເນີນການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 87 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

**ໝວດທີ 5
ການຮັບຮອງສິນທິສັນຍາ**

ມາດຕາ 45 ການຮັບຮອງສິນທິສັນຍາ

ການຮັບຮອງສິນທິສັນຍາ ແມ່ນ ການຮັບປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ລົງນາມໂດຍລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 46 ສິນທິສັນຍາທີ່ຕ້ອງຮັບຮອງ

ສິນທິສັນຍາທີ່ຕ້ອງຮັບຮອງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສິນທິສັນຍາໃນນາມລັດຖະບານ ຊຶ່ງມີບົດບັນຍັດທີ່ກຳນົດໃຫ້ຮັບຮອງ ຫຼື ກຳນົດໃຫ້ສຳເລັດຂັ້ນຕອນທາງກົດໝາຍພາຍໃນຂອງແຕ່ລະປະເທດເພື່ອເຮັດໃຫ້ສິນທິສັນຍາມີຜົນສັກສິດ;
2. ສິນທິສັນຍາໃນນາມລັດຖະບານ ຊຶ່ງມີບົດບັນຍັດທີ່ຂັດກັບນິຕິກຳຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 47 ການສະເໜີໃຫ້ຮັບຮອງສິນທິສັນຍາ

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງນຳເອົາເອກະສານປະກອບການສະເໜີຮັບຮອງສິນທິສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 48 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງພິຈາລະນາການສະເໜີດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການສະເໜີ.

ຈາກນັ້ນ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ກໍສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 48 ເອກະສານປະກອບການສະເໜີຮັບຮອງສິນທິສັນຍາ

ການສະເໜີຮັບຮອງສິນທິສັນຍາ ຕ້ອງມີເອກະສານປະກອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າງສີສະເໜີ ໃຫ້ຮັບຮອງສິນທິສັນຍາ;
2. ບົດລາຍງານກ່ຽວກັບຄວາມເປັນມາຂອງສິນທິສັນຍາ, ການປະເມີນຜົນປະໂຫຍດ, ຜົນກະທົບຂອງ ສິນທິສັນຍາຕໍ່ ສປປ ລາວ;
3. ຂໍ້ສະຫງວນ, ການຮັບຮູ້ ຫຼື ການຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ, ຄຳຖະແຫຼງກ່ຽວກັບສິນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີ;

4. ການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາໂດຍກົງ ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ; ການສະເໜີສ້າງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກ ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ເພື່ອປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ;
5. ຄຳເຫັນຂອງອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ບົດອະທິບາຍຄຳເຫັນຂອງອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂ; ແຜນການຄາດຄະເນການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ;
7. ສຳເນົາສິນທິສັນຍາ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 49 ອົງການທີ່ມີສິດຕິກລິງຮັບຮອງ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີສິດຕິກລິງຮັບຮອງສິນທິສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 46 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 50 ເນື້ອໃນມະຕິຮັບຮອງ

ເນື້ອໃນມະຕິຮັບຮອງສິນທິສັນຍາຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນ ຄືກັນກັບເນື້ອໃນມະຕິໃຫ້ສັດຕະຍາບັນແກ່ສິນທິສັນຍາຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 43 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 6

ການເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສິນທິສັນຍາ

ມາດຕາ 51 ການເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສິນທິສັນຍາ

ການເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສິນທິສັນຍາ ແມ່ນ ການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ລັດຖະບານ ເພື່ອຕາງໜ້າ ສປປ ລາວ ໃນການຮັບປະຕິບັດສິນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີ ໃນກໍລະນີທີ່ ສປປ ລາວ ບໍ່ໄດ້ລົງນາມສິນທິສັນຍານັ້ນ ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບວ່າສິນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວມີຜົນສັກສິດ ແລ້ວ ຫຼື ຍັງ.

ມາດຕາ 52 ການສະເໜີເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສິນທິສັນຍາ

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງນຳເອົາເອກະສານປະກອບການສະເໜີເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສິນທິສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 53 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງພິຈາລະນາການສະເໜີດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການສະເໜີ.

ຈາກນັ້ນ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາການເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສິນທິສັນຍາ ທີ່ລັດຖະບານມີສິດຕິກລິງຮັບຮອງ.

ສຳລັບສິນທິສັນຍາ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດມີສິດຕິກລິງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນນັ້ນ ລັດຖະບານຕ້ອງນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ.

ການເຈລະຈາ, ການລົງນາມ, ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ການຮັບຮອງສິນທິສັນຍາໃໝ່ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສິນທິສັນຍາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 15 ຫາ ມາດຕາ 50 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 53 ເອກະສານປະກອບການສະເໜີເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສິນທິສັນຍາ

ການສະເໜີເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສິນທິສັນຍາ ຕ້ອງມີເອກະສານປະກອບ ດັ່ງນີ້:

1. ໜັງສືສະເໜີ ທີ່ມີເນື້ອໃນຄືກັນກັບໜັງສືສະເໜີຂໍອະນຸມັດລົງນາມສິນທິສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ຄຳເຫັນຂອງອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ບົດອະທິບາຍຄຳເຫັນຂອງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ແຜນການຄາດຄະເນການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ;
4. ສຳເນົາສິນທິສັນຍາສະບັບທີ່ເປັນພາສາຕ່າງປະເທດ ແລະ ສະບັບທີ່ແປເປັນພາສາລາວ;
5. ບັນຊີລາຍຊື່ປະເທດພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາ, ເອກະສານປັບປຸງສິນທິສັນຍາ, ຂໍ້ສະຫງວນ, ການຮັບຮູ້ ຫຼື ການຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນ, ຄຳຖະແຫຼງຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບສິນທິສັນຍານັ້ນ, ຂັ້ນຕອນທາງດ້ານກົດໝາຍທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສິນທິສັນຍາ.

ມາດຕາ 54 ອົງການທີ່ມີສິດຕິກລິງເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ

ອົງການທີ່ມີສິດຕິກລິງເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສິນທິສັນຍາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ;
2. ລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 55 ການພິຈາລະນາເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ

ການພິຈາລະນາເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສິນທິສັນຍາໂດຍຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຄືກັນກັບການພິຈາລະນາໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສິນທິສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 42 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສຳລັບການພິຈາລະນາເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສິນທິສັນຍາໂດຍລັດຖະບານນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຄືກັນກັບການພິຈາລະນາຮັບຮອງສິນທິສັນຍາ.

ລັດຖະບານ ຕ້ອງສະເໜີຂໍຄຳເຫັນຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນກໍລະນີສິນທິສັນຍາໃນນາມລັດຖະບານທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ ຫາກມີບົດບັນຍັດແຕກຕ່າງກັນ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ, ມະຕິຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ລັດຖະບັນຍັດ ຫຼື ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກ, ກົດໝາຍ, ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ, ມະຕິຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ລັດຖະບັນຍັດ ເພື່ອປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ.

ມາດຕາ 56 ເນື້ອໃນມະຕິເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ

ມະຕິເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສົນທິສັນຍາ ມີເນື້ອໃນຄືກັນກັບເນື້ອໃນມະຕິໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ເນື້ອໃນມະຕິຮັບຮອງສົນທິສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 43 ແລະ ມາດຕາ 50 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 57 ການປະກາດເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ

ພາຍຫຼັງທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ຕົກລົງເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສົນທິສັນຍາແລ້ວ, ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ປະທານປະເທດ ເພື່ອພິຈາລະນາອອກສານປະກາດການເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສົນທິສັນຍາ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການສະເໜີ.

ຈາກນັ້ນ ຫ້ອງວ່າການປະທານປະເທດ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອດຳເນີນການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 87 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 7

ລະບຽບການເລັ່ງລັດກ່ຽວກັບການສ້າງສົນທິສັນຍາ

ມາດຕາ 58 ການນຳໃຊ້ລະບຽບການເລັ່ງລັດ

ລະບຽບການເລັ່ງລັດສຳລັບການສ້າງສົນທິສັນຍາໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດນີ້.

ລະບຽບການເລັ່ງລັດສຳລັບການເຈລະຈາ, ລົງນາມ, ປັບປຸງ, ຕໍ່ອາຍຸສົນທິສັນຍາ ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ກັບສົນທິສັນຍາທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດສິດຕິກລົງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ.

ການສ້າງສົນທິສັນຍາໃນນາມລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການກູ້ຢືມເງິນຕ່າງປະເທດໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 59 ສົນທິສັນຍາທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ລະບຽບການເລັ່ງລັດ

ສົນທິສັນຍາທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ລະບຽບການເລັ່ງລັດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສົນທິສັນຍາຕາມຮູບແບບທີ່ ສປປ ລາວ ແລະ ພາຄີຕ່າງປະເທດ ໄດ້ຮ່ວມກັນກຳນົດໄວ້ ຫຼື ສົນທິສັນຍາຕາມຮູບແບບທີ່ອົງການທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບຮອງ;

2. ສົນທິສັນຍາ ຕາມການຕົກລົງຂອງອົງການທີ່ມີສິດ.

ລະບຽບການເລັ່ງລັດ ສຳລັບການເຈລະຈາ ແລະ ລົງນາມສົນທິສັນຍາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການ ທີ່ປະກອບຄຳເຫັນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 17 ຂໍ້ 4 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕ້ອງແຈ້ງຄຳເຫັນຂອງຕົນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການສະເໜີ;

2. ເອກະສານປະກອບໃນການສະເໜີຂໍອະນຸມັດລົງນາມສົນທິສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 22 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

ມາດຕາ 60 ການສະເໜີເຈລະຈາ ແລະ ລົງນາມສົນທິສັນຍາພ້ອມກັນ

ການສະເໜີເຈລະຈາ ແລະ ລົງນາມສົນທິສັນຍາ ສາມາດປະຕິບັດພ້ອມກັນໄດ້ ໃນກໍລະນີ ອົງການທີ່ສະເໜີ ຫາກສາມາດຢັ້ງຢືນເນື້ອໃນ ຫຼື ລວບລວມເອກະສານທີ່ຈຳເປັນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ເພື່ອ ສະເໜີຂໍອະນຸມັດການລົງນາມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 22 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 61 ການປັບປຸງສົນທິສັນຍາຕາມລະບຽບການເລັ່ງລັດ

ໃນການປັບປຸງສົນທິສັນຍາທີ່ມີລັກສະນະເຕັກນິກ ໂດຍບໍ່ມີການສ້າງສົນທິສັນຍາສະບັບໃໝ່ ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍຄຳເຫັນຈາກອົງການ ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນຕ້ອງຂໍຄຳເຫັນ ຕ້ອງແຈ້ງ ຄຳເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການສະເໜີ.

ໃນກໍລະນີສົນທິສັນຍາ ຫາກໄດ້ກຳນົດອົງການທີ່ມີສິດປັບປຸງ ກໍໃຫ້ອົງການນັ້ນເປັນຜູ້ຕົກລົງ ປັບປຸງສົນທິສັນຍາ ເວັ້ນເສຍແຕ່ລັດຖະບານຫາກໄດ້ຕົກລົງເປັນຢ່າງອື່ນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນວັກ 2 ຂອງມາດຕານີ້, ອົງການທີ່ມີສິດຕົກລົງປັບປຸງສົນທິສັນຍາ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບກ່ຽວກັບເນື້ອໃນການປັບປຸງ.

ເອກະສານປະກອບໃນການສະເໜີປັບປຸງສົນທິສັນຍາໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 73 ຂໍ້ 1, 3 ແລະ 4 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 62 ການຕໍ່ອາຍຸສົນທິສັນຍາຕາມລະບຽບການເລັ່ງລັດ

ໃນການຕໍ່ອາຍຸສົນທິສັນຍາທີ່ມີລັກສະນະເຕັກນິກ ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ກະຊວງ ການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍຄຳເຫັນຈາກອົງການ ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ເອກະສານປະກອບໃນການສະເໜີຕໍ່ອາຍຸສົນທິສັນຍາ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 73 ຂໍ້ 1, 3 ແລະ 4 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 63 ການປະຕິເສດນຳໃຊ້ລະບຽບການເລັ່ງລັດ

ອົງການທີ່ມີສິດຕົກລົງໃຫ້ເຈລະຈາ, ລົງນາມ, ປັບປຸງ, ຕໍ່ອາຍຸສົນທິສັນຍາ ມີສິດປະຕິເສດ ການນຳໃຊ້ລະບຽບການເລັ່ງລັດ.

ໝວດທີ 8

ຂໍ້ສະຫງວນ

ມາດຕາ 64 ຂໍ້ສະຫງວນ

ຂໍ້ສະຫງວນ ແມ່ນ ຄຳຖະແຫຼງທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ຂອງພາຄີຕ່າງປະ ເທດທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນເວລາລົງນາມ, ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ຮັບຮອງ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສົນທິສັນຍາພະຫຸ ພາຄີ ເພື່ອຍົກເວັ້ນ ຫຼື ປຸງແປງຜົນສັກສິດທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງບົດບັນຍັດໃດໜຶ່ງຂອງສົນທິສັນຍາ.

ມາດຕາ 65 ອົງການທີ່ມີສິດຕິກລິງໃຫ້ສ້າງຂໍ້ສະຫງວນ

ອົງການທີ່ມີສິດຕິກລິງໃຫ້ສ້າງຂໍ້ສະຫງວນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ມີສິດຕິກລິງໃຫ້ສ້າງຂໍ້ສະຫງວນຂອງ ສປປ ລາວ ສຳລັບສິນທິສັນຍາທີ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດເປັນຜູ້ຕົກລົງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມ ເປັນພາຄີຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;

2. ລັດຖະບານ ມີສິດຕິກລິງໃຫ້ສ້າງຂໍ້ສະຫງວນຂອງ ສປປ ລາວ ສຳລັບສິນທິສັນຍາ ທີ່ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງໃຫ້ລົງນາມ, ຮັບຮອງ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ.

ສຳລັບຂໍ້ສະຫງວນຂອງສິນທິສັນຍາທີ່ພົວພັນກັບບັນຫາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 39 ວັກ 2 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 66 ການຮັບຮູ້ ຫຼື ຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຮັບຮູ້ ຫຼື ຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ ພ້ອມທັງເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນໃນເວລາສະເໜີ ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ຮັບຮອງ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສິນທິສັນຍາ.

ໃນກໍລະນີພາຄີຕ່າງປະເທດ ສ້າງຂໍ້ສະຫງວນ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານກ່ຽວກັບການລົງນາມ, ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ການຮັບຮອງ ຫຼື ການເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສິນທິສັນຍາ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການທີ່ສະເໜີຊາບທັນທີ ເພື່ອສະເໜີການຮັບຮູ້ ຫຼື ຄັດຄ້ານເພີ່ມເຕີມ.

ການສະເໜີເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ ຫຼື ຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນວັກ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງມີເອກະສານປະກອບ ດັ່ງນີ້:

1. ໜັງສືສະເໜີ ທີ່ມີເນື້ອ ໃນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້;
2. ສຳເນົາສິນທິສັນຍາ;
3. ຄຳເຫັນຂອງອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 67 ອົງການທີ່ມີສິດຕິກລິງຮັບຮູ້ ຫຼື ຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ

ອົງການທີ່ມີສິດຕິກລິງຮັບຮູ້ ຫຼື ຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ມີສິດຕິກລິງຮັບຮູ້ ຫຼື ຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ ສຳລັບສິນທິສັນຍາທີ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດເປັນຜູ້ຕົກລົງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ;

2. ລັດຖະບານ ມີສິດຕິກລິງຮັບຮູ້ ຫຼື ຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ ສຳລັບສິນທິສັນຍາ ທີ່ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງໃຫ້ລົງນາມ, ຮັບຮອງ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 68 ການຕົກລົງຮັບຮູ້ ຫຼື ຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງຮັບຮູ້ ຫຼື ຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ ໃນເວລາຕົກລົງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສົນທິສັນຍາ ຫຼື ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການສະເໜີ ເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ ຫຼື ການຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ.

ລັດຖະບານ ຕົກລົງຮັບຮູ້ ຫຼື ຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດໃນເວລາຕົກລົງໃຫ້ ລົງນາມ, ຮັບຮອງ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສົນທິສັນຍາ ຫຼື ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການສະເໜີເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບ ການຮັບຮູ້ ຫຼື ການຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ.

ສຳລັບການຮັບຮູ້ ຫຼື ການຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ ທີ່ພົວພັນກັບບັນຫາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 39 ວັກ 2 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 69 ການຖອນຂໍ້ສະຫງວນ ຫຼື ການຖອນການຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນ

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບການຖອນຂໍ້ສະຫງວນ ຫຼື ການຖອນການຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນ ພ້ອມທັງຄຳເຫັນຂອງອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຕົກລົງຖອນຂໍ້ສະຫງວນ ຫຼື ຖອນການຄັດຄ້ານ ຂໍ້ສະຫງວນທີ່ຕົນໄດ້ຕົກລົງສ້າງ ຫຼື ຄັດຄ້ານ ຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງຖອນຂໍ້ສະຫງວນ ຫຼື ຖອນການຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນທີ່ຕົນ ໄດ້ຕົກລົງສ້າງ ຫຼື ຄັດຄ້ານ.

ສຳລັບການຖອນຂໍ້ສະຫງວນ ຫຼື ການຖອນການຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ ທີ່ພົວພັນກັບບັນຫາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 39 ວັກ 2 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃຫ້ສະພາແຫ່ງ ຊາດ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ.

ການສະເໜີຖອນຂໍ້ສະຫງວນ ຫຼື ຖອນການຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນ ຕ້ອງມີເອກະສານປະກອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຫຼັງສືສະເໜີ, ບົດລາຍງານກ່ຽວກັບຜົນກະທົບທາງດ້ານກົດໝາຍ ຈາກການຖອນຂໍ້ສະ ຫງວນ ຫຼື ການຖອນການຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນ;
2. ຄຳເຫັນຂອງອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ສຳເນົາສົນທິສັນຍາ.

ໝວດທີ 9

ຜົນສັກສິດ, ການປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸ, ການຍົກເລີກ, ລົບລ້າງ, ຖອນຕົວ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ

ມາດຕາ 70 ຜົນສັກສິດຂອງສົນທິສັນຍາ

ສົນທິສັນຍາມີຜົນສັກສິດ ສຳລັບ ສປປ ລາວ ຕາມບົດບັນຍັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສົນທິສັນ ຍານັ້ນ ຫຼື ຕາມການຕົກລົງລະຫວ່າງຝ່າຍລາວ ແລະ ພາຄີຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 71 ການປະຕິບັດຊົ່ວຄາວ

ສິນທິສັນຍາທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ອາດນຳມາປະຕິບັດຊົ່ວຄາວ ໃນເວລາດຳເນີນຂັ້ນຕອນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສິນທິສັນຍາມີຜົນສັກສິດ ຕາມບົດບັນຍັດຂອງສິນທິສັນຍານັ້ນ ຫຼື ຕາມການຕົກລົງລະຫວ່າງຝ່າຍລາວ ແລະ ພາຄີຕ່າງປະເທດ.

ການປະຕິບັດຊົ່ວຄາວສິນທິສັນຍາ ຈະຖືກຍົກເລີກໃນກໍລະນີຝ່າຍລາວໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ພາຄີຕ່າງປະເທດຊາບ ຫຼື ພາຄີຕ່າງປະເທດໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຝ່າຍລາວຊາບກ່ຽວກັບການຍົກເລີກການປະຕິບັດຊົ່ວຄາວສິນທິສັນຍານັ້ນ. ເວັ້ນເສຍແຕ່ສິນທິສັນຍາ ຫາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ ຫຼື ຝ່າຍລາວ ແລະ ພາຄີຕ່າງປະເທດ ໄດ້ຕົກລົງເປັນຢ່າງອື່ນ.

ອົງການທີ່ມີສິດຕົກລົງໃຫ້ລົງນາມສິນທິສັນຍາ ມີສິດຕົກລົງ ຫຼື ຍົກເລີກການປະຕິບັດຊົ່ວຄາວສິນທິສັນຍາ.

ເອກະສານປະກອບໃນການສະເໜີຍົກເລີກການປະຕິບັດຊົ່ວຄາວສິນທິສັນຍາ ແມ່ນຄືກັນກັບເອກະສານປະກອບໃນການສະເໜີຂໍອະນຸມັດລົງນາມສິນທິສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 72 ການປັບປຸງ ຫຼື ການຕໍ່ອາຍຸ

ການປັບປຸງ ຫຼື ການຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາໃຫ້ປະຕິບັດຕາມບົດບັນຍັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສິນທິສັນຍານັ້ນ ຫຼື ຕາມການຕົກລົງລະຫວ່າງຝ່າຍລາວ ແລະ ພາຄີຕ່າງປະເທດ.

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 73 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງພິຈາລະນາການສະເໜີດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການສະເໜີ. ຈາກນັ້ນ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາທີ່ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງໃຫ້ລົງນາມ, ຮັບຮອງ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ. ສຳລັບການປັບປຸງ ຫຼື ການຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດເປັນຜູ້ຕົກລົງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມ ເປັນພາຄີນັ້ນ ລັດຖະບານ ຕ້ອງນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ.

ການສ້າງສິນທິສັນຍາສະບັບໃໝ່ເພື່ອປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 15 ຫາ ມາດຕາ 50 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 73 ເອກະສານປະກອບການສະເໜີປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາ

ການສະເໜີປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາຕ້ອງ ມີເອກະສານປະກອບ ດັ່ງນີ້:

1. ໜັງສືສະເໜີ ທີ່ກຳນົດຈຸດປະສົງ, ຄວາມຈຳເປັນ, ພື້ນຖານທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ຜົນທາງດ້ານກົດໝາຍທີ່ເນື່ອງມາຈາກການປັບປຸງ ຫຼື ການຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາ;
2. ບົດອະທິບາຍຄຳເຫັນຂອງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂ;
3. ສຳເນົາສິນທິສັນຍາ;

4. ຫ້າງສີສະເໜີກ່ຽວກັບການປັບປຸງ ຫຼື ການຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຂອງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລາວ.

ມາດຕາ 74 ອົງການທີ່ມີສິດຕິກລົງປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸ

ອົງການທີ່ມີສິດຕິກລົງປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ມີສິດຕິກລົງປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາ ທີ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດເປັນຜູ້ຕົກລົງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.
2. ລັດຖະບານ ມີສິດຕິກລົງປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາທີ່ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງໃຫ້ລົງນາມ, ຮັບຮອງ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 75 ການພິຈາລະນາປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸ

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາ ໂດຍປະຕິບັດຕາມລະບຽບການພິຈາລະນາການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນແກ່ສິນທິສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 42 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາ ໂດຍປະຕິບັດຕາມລະບຽບການພິຈາລະນາການຮັບຮອງສິນທິສັນຍາ.

ສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການປັບປຸງ ຫຼື ການຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາທີ່ພົວພັນກັບບັນຫາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 39 ວັກ 2 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 76 ເນື້ອໃນມະຕິປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸ

ມະຕິປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່, ວັນເວລາ, ສະຖານທີ່ລົງນາມ ແລະ ວັນເວລາມີຜົນສັກສິດຂອງສິນທິສັນຍາທີ່ປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸ;
2. ເນື້ອໃນການປັບປຸງ, ໄລຍະເວລາການຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາ;
3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການທີ່ສະເໜີ, ຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 77 ການ ຍົກເລີກ, ລົບລ້າງ, ຖອນຕົວ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດ

ການ ຍົກເລີກ, ລົບລ້າງ, ຖອນຕົວ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມບົດບັນຍັດຂອງສິນທິສັນຍານັ້ນ ຫຼື ຕາມການຕົກລົງລະຫວ່າງຝ່າຍລາວ ແລະ ພາຄີຕ່າງປະເທດ.

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຍົກເລີກ, ລົບລ້າງ, ຖອນຕົວ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດ ພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 3 ຂອງມາດຕານີ້. ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງພິຈາລະນາການສະເໜີດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການສະເໜີ. ຈາກນັ້ນ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາ ຍົກເລີກ, ລົບ

ລ້າງ, ຖອນຕົວ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ທີ່ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງໃຫ້ລົງນາມ, ຮັບຮອງ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ. ສຳລັບການຍົກເລີກ, ລົບລ້າງ, ຖອນຕົວ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາທີ່ສະ ພາແຫ່ງຊາດເປັນຜູ້ຕົກລົງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີນັ້ນ ລັດຖະບານ ຕ້ອງນຳສະເໜີຕໍ່ ສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາ.

ເອກະສານປະກອບໃນການສະເໜີ ຍົກເລີກ, ລົບລ້າງ, ຖອນຕົວ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດສິນ ທິສັນຍາ ແມ່ນຄືກັນກັບເອກະສານປະກອບໃນການສະເໜີປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 73 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 78 ອົງການທີ່ມີສິດຕົກລົງຍົກເລີກ, ລົບລ້າງ, ຖອນຕົວ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ມີສິດຕົກລົງ ຍົກເລີກ, ລົບລ້າງ, ຖອນຕົວ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດສິນທິສັນ ຍາ ທີ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ.

ລັດຖະບານ ມີສິດຕົກລົງ ຍົກເລີກ, ລົບລ້າງ, ຖອນຕົວ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ທີ່ ລັດຖະບານໄດ້ຕົກລົງ ໃຫ້ລົງນາມ, ຮັບຮອງ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ປະທານປະເທດ ຫຼື ລັດຖະບານ ສາມາດຕົກລົງໂຈະການປະຕິບັດສິນ ທິສັນຍາທີ່ປະທານປະເທດ ຫຼື ລັດຖະບານໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ລົງນາມ ຫຼື ສິນທິສັນຍາທີ່ຄະນະປະຈຳສະ ພາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ແຕ່ຕ້ອງລາຍງານຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 79 ເນື້ອໃນມະຕິຍົກເລີກ, ລົບລ້າງ, ຖອນຕົວ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດ

ມະຕິຍົກເລີກ, ລົບລ້າງ, ຖອນຕົວ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່ສິນທິສັນຍາທີ່ຖືກຍົກເລີກ, ລົບລ້າງ, ຖອນຕົວ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດ; ວັນເວລາ, ສະຖານທີ່ລົງນາມ ແລະ ວັນເວລາມີຜົນສັກສິດ;
2. ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ອົງການທີ່ສະເໜີ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງ ການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 80 ການແຈ້ງກ່ຽວກັບຜົນສັກສິດ

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບກ່ຽວກັບວັນເວລາມີຜົນສັກ ສິດຂອງສິນທິສັນຍາ ສຳລັບ ສປປ ລາວ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບ ການແຈ້ງຈາກພາຄີຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຈາກຜູ້ເກັບຮັກສາສິນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີ.

ສຳລັບວັນເວລາ ມີຜົນສັກສິດຂອງຂໍ້ສະຫງວນຂອງ ສປປ ລາວ, ການຮັບຮູ້ ຫຼື ການຄັດ ຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ, ການຖອນ ຫຼື ການຖອນການຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນນັ້ນ ກະ ຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການແຈ້ງຈາກຜູ້ເກັບຮັກສາສິນທິສັນຍາ.

ສ່ວນວັນເວລາ ມີຜົນສັກສິດຂອງການຍົກເລີກປະຕິບັດຊົ່ວຄາວສິນທິສັນຍາ, ການປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸ, ການຍົກເລີກ, ລົບລ້າງ, ຖອນຕົວ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດສິນທິສັນຍານັ້ນ ກະຊວງການຕ່າງປະ

ເທດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການເຊັ່ນກັນ ນັບແຕ່ວັນ ໄດ້ຮັບການແຈ້ງຈາກພາຄີຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຈາກຜູ້ເກັບຮັກສາສິນທິສັນຍາ.

ໝວດທີ 10

ການເກັບຮັກສາ, ສຳເນົາ ແລະ ເຜີຍແຜ່ສິນທິສັນຍາ

ມາດຕາ 81 ການເກັບຮັກສາ

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເປັນຜູ້ເກັບຮັກສາສິນທິສັນຍາທະວີພາຄີສະບັບຕົ້ນ, ສຳເນົາສິນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນໂດຍຜູ້ເກັບຮັກສາສິນທິສັນຍາ, ສານໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ສານຮັບຮອງ ແລະ ສານເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ, ຂໍສະຫງວນ, ຄຳຖະແຫຼງ; ໜັງສືມອບສິດເຈລະຈາ, ໜັງສືມອບສິດລົງນາມສິນທິສັນຍາ, ໜັງສືແຕ່ງຕັ້ງເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສາກົນ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງສົ່ງສິນທິສັນຍາສະບັບຕົ້ນ ຫຼື ສະບັບສຳເນົາທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ບົດແປສິນທິສັນຍາເປັນພາສາລາວ, ໜັງສືມອບສິດເຈລະຈາ ຫຼື ໜັງສືມອບສິດລົງນາມສິນທິສັນຍາຂອງຝ່າຍຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເກັບຮັກສາຕາມເວລາທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 31 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເປັນຜູ້ເກັບຮັກສາສິນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີສະບັບຕົ້ນ ໃນກໍລະນີທີ່ ສປປ ລາວ ຫາກຖືກມອບໝາຍໃຫ້ເປັນຜູ້ເກັບຮັກສາສິນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີນັ້ນ.

ມາດຕາ 82 ການສຳເນົາ

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງສຳເນົາສິນທິສັນຍາທະວີພາຄີທີ່ມີຜົນສັກສິດ ສົ່ງໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດ, ປະທານປະເທດ ແລະ ລັດຖະບານເພື່ອລາຍງານ; ສົ່ງໃຫ້ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອປະຕິບັດ; ສົ່ງໃຫ້ກະຊວງຍຸຕິທຳເພື່ອລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບສິນທິສັນຍາທະວີພາຄີສະບັບຕົ້ນ ຫຼື ວັນໄດ້ຮັບການແຈ້ງກ່ຽວກັບການມີຜົນສັກສິດຂອງສິນທິສັນຍາສຳລັບ ສປປ ລາວ.

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງສຳເນົາສິນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີທີ່ມີຜົນສັກສິດ ສົ່ງໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດ, ປະທານປະເທດ ແລະ ລັດຖະບານ ເພື່ອລາຍງານ; ສົ່ງໃຫ້ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ; ສົ່ງໃຫ້ກະຊວງຍຸຕິທຳ ເພື່ອລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບສຳເນົາສິນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີທີ່ມີການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກຜູ້ເກັບຮັກສາສິນທິສັນຍາ ຫຼື ວັນໄດ້ຮັບການແຈ້ງກ່ຽວກັບການມີຜົນສັກສິດຂອງສິນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີສຳລັບ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 83 ການເຜີຍແຜ່

ສົນທິສັນຍາທີ່ມີຜົນສັກສິດສຳລັບ ສປປ ລາວ ຕ້ອງໄດ້ລົງເຜີຍແຜ່ໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດ ຖະການ ແລະ ລົງໃນເວັບໄຊຂອງອົງການທີ່ສະເໜີ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີການຕົກລົງເປັນຢ່າງອື່ນລະຫວ່າງ ຝ່າຍລາວ ແລະ ພາຄີຕ່າງປະເທດ ຫຼື ມີການຕົກລົງເປັນຢ່າງອື່ນຂອງອົງການທີ່ມີສິດ. ໃນກໍລະນີບໍ່ເອົາ ສົນທິສັນຍາລົງເຜີຍແຜ່ໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງແຈ້ງເນື້ອໃນສົນທິສັນ ຍາໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ກະຊວງຍຸຕິທຳ ຕ້ອງເອົາສົນທິສັນຍາລົງເຜີຍແຜ່ໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ພາຍໃນ ເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບສຳເນົາສົນທິສັນຍາທີ່ມີຜົນສັກສິດຈາກກະຊວງການ ຕ່າງປະເທດ.

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງເອົາສົນທິສັນຍາລົງເຜີຍແຜ່ໃນເວັບໄຊຂອງຕົນ ພາຍໃນເວລາ ສິບ ວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບສຳເນົາສົນທິສັນຍາທີ່ມີຜົນສັກສິດ ຈາກກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ໃນກໍລະນີສົນທິສັນຍາທາກໄດ້ລົງນາມເປັນພາສາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ເອົາທັງສະບັບພາ ສາຕ່າງປະເທດ ແລະ ສະບັບແປເປັນພາສາລາວລົງເຜີຍແຜ່.

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງເອົາສົນທິສັນຍາລົງເຜີຍແຜ່ໃນເວັບໄຊຂອງຕົນ ພາຍໃນເວ ລາ ສິບວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ສົ່ງສຳເນົາສົນທິສັນຍາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 82 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 84 ການສະໜອງສຳເນົາ

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ສະໜອງສຳເນົາສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີໃຫ້ອົງ ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນ ຕາມການສະເໜີ.

ມາດຕາ 85 ລະບົບຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສົນທິສັນຍາ

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ປະສານສົມທົບກັບອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມ ຄອງລະບົບຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສົນທິສັນຍາທີ່ມີຜົນສັກສິດ ຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ໃນລະບົບຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ສົນທິສັນຍາ.

**ໝວດທີ 11
ຂັ້ນຕອນທາງການທູດ**

ມາດຕາ 86 ການອອກໜັງສືມອບສິດ ແລະ ໜັງສືແຕ່ງຕັ້ງ

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເປັນຜູ້ອອກໜັງສືມອບສິດໃຫ້ເຈລະຈາ ຫຼື ລົງນາມ ສົນທິສັນຍາ ແລະ ໜັງສືແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສາກົນ ຕາມການຕົກລົງຂອງອົງການທີ່ ມີສິດ.

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເປັນຜູ້ລົງນາມໜັງສືມອບສິດໃຫ້ເຈລະຈາ ຫຼື ລົງນາມສົນທິສັນຍາ ແລະ ໜັງສືແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສາກົນ.

ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງແຈ້ງຊື່ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບສິດ ຫຼື ແຕ່ງຕັ້ງ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພ້ອມທັງ ຊື່ເຕັມສົນທິສັນຍາທີ່ເປັນພາສາລາວ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຢ່າງຊັກ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ກ່ອນວັນເຈລະຈາ ຫຼື ລົງນາມສົນທິສັນຍາ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສາກົນ.

ໃນກໍລະນີມີການປ່ຽນແປງກ່ຽວກັບຜູ້ໄດ້ຮັບມອບສິດ ຫຼື ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ອົງການທີ່ສະ ເໜີ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ມີສິດຕິກລົງຢ່າງຮີບ ດ່ວນ. ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການຕົກລົງຂອງອົງການທີ່ມີສິດ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດອອກໜັງສືມອບສິດ ຫຼື ໜັງສືແຕ່ງຕັ້ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 1, 2 ແລະ 3 ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 87 ຂັ້ນຕອນທາງການທູດກ່ຽວກັບການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ການຮັບຮອງ, ການເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາ ຄີສົນທິສັນຍາ

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ພາຄີຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຜູ້ເກັບຮັກສາສົນທິສັນຍາ ກ່ຽວ ກັບການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ການຮັບຮອງ, ການເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສົນທິສັນຍາ ພາຍໃນເວລາ ຊາວວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບສານປະກາດການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ມະຕິຮັບຮອງ, ມະຕິ ຫຼື ສານປະ ກາດເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສົນທິສັນຍາ.

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ລົງນາມສານໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ສານຮັບຮອງ, ສານ ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສົນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີ ເພື່ອສົ່ງໃຫ້ຜູ້ເກັບຮັກສາສົນທິສັນຍາ.

ໃນກໍລະນີສົນທິສັນຍາທະວີພາຄີທາກກຳນົດໄວ້ ຫຼື ຕາມການຕົກລົງລະຫວ່າງຝ່າຍລາວ ກັບ ພາຄີຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບການແລກປ່ຽນສານປະກາດໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສົນທິສັນຍາມີ ຜົນສັກສິດ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ປະສານສົມທົບກັບອົງການທີ່ສະເໜີເພື່ອດຳເນີນການແລກປ່ຽນ ສານປະກາດໃຫ້ສັດຕະຍາບັນກັບພາຄີຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 88 ຂັ້ນຕອນທາງການທູດກ່ຽວກັບຂໍ້ສະຫງວນ

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບອົງການທີ່ສະເໜີ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ເກັບຮັກ ສາສົນທິສັນຍາຊາບກ່ຽວກັບຂໍ້ສະຫງວນຂອງ ສປປ ລາວ ໃນເວລາລົງນາມ ຫຼື ສົ່ງໄປພ້ອມກັບສານ ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ສານຮັບຮອງ ຫຼື ສານເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສົນທິສັນຍາ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດ ຖະການ ພາຍຫຼັງອົງການທີ່ມີສິດໄດ້ຕົກລົງ.

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ເກັບຮັກສາສົນທິສັນຍາ ກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ ຫຼື ການ ຄັດຄ້ານຂໍ້ສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ພາຍຫຼັງອົງການ ທີ່ມີສິດໄດ້ຕົກລົງ ຫຼື ສົ່ງໄປພ້ອມກັບສານໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ສານຮັບຮອງ ຫຼື ສານເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ ສົນທິສັນຍາ.

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ລົງນາມໜັງສືແຈ້ງກ່ຽວກັບຂໍສະຫງວນຂອງ ສປປ ລາວ, ການຮັບຮູ້ ຫຼື ການຄັດຄ້ານຂໍສະຫງວນຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ, ການຖອນ ຫຼື ການຖອນການຄັດຄ້ານຂໍສະຫງວນ ເພື່ອສົ່ງໃຫ້ຜູ້ເກັບຮັກສາສິນທິສັນຍາ.

ມາດຕາ 89 ຂັ້ນຕອນທາງການທູດກ່ຽວກັບການຍົກເລີກການປະຕິບັດຊົ່ວຄາວສິນທິສັນຍາ

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບອົງການທີ່ສະເໜີ ແຈ້ງໃຫ້ພາຄີຕ່າງປະເທດຊາບກ່ຽວກັບການຕົກລົງຍົກເລີກການປະຕິບັດຊົ່ວຄາວສິນທິສັນຍາຂອງຝ່າຍລາວ ຫຼື ແຈ້ງຕອບການສະເໜີຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບການຍົກເລີກການປະຕິບັດຊົ່ວຄາວສິນທິສັນຍາ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ພາຍຫຼັງອົງການທີ່ມີສິດໄດ້ຕົກລົງ.

ມາດຕາ 90 ຂັ້ນຕອນທາງການທູດກ່ຽວກັບການປັບປຸງ ຫຼື ການຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາ

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບອົງການທີ່ສະເໜີ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ພາຄີຕ່າງປະເທດຊາບກ່ຽວກັບການປັບປຸງ ຫຼື ການຕໍ່ອາຍຸສິນທິສັນຍາ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ພາຍຫຼັງອົງການທີ່ມີສິດໄດ້ຕົກລົງ.

ມາດຕາ 91 ຂັ້ນຕອນທາງການທູດກ່ຽວກັບການຍົກເລີກ, ລົບລ້າງ, ຖອນຕົວ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບອົງການທີ່ສະເໜີ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ພາຄີຕ່າງປະເທດຊາບກ່ຽວກັບການຍົກເລີກ, ລົບລ້າງ, ຖອນຕົວ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາທະວີພາຄີ ທີ່ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ລົງນາມໜັງສືແຈ້ງກ່ຽວກັບການຍົກເລີກ, ລົບລ້າງ, ຖອນຕົວ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີເພື່ອສົ່ງໃຫ້ຜູ້ເກັບຮັກສາສິນທິສັນຍາ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ພາຍຫຼັງອົງການທີ່ມີສິດໄດ້ຕົກລົງ.

ມາດຕາ 92 ການຈົດທະບຽນສິນທິສັນຍາ

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ດຳເນີນການຈົດທະບຽນສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີນຳສຳນັກງານເລຂາທິການອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໃນກໍລະນີທີ່ຕ້ອງຈົດທະບຽນສິນທິສັນຍາ.

ພາກທີ III

ການສ້າງສັນຍາສາກົນ

ມາດຕາ 93 ການສ້າງສັນຍາສາກົນ

ການສ້າງສັນຍາສາກົນ ແມ່ນ ການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍໂດຍອົງການຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ອົງການຂັ້ນແຂວງ ໃນນັ້ນມີ ການເຈລະຈາ, ການລົງນາມ ຫຼື ການແລກປ່ຽນສານ.

ສຳລັບເນື້ອໃນຂອງສັນຍາສາກົນຕ້ອງບໍ່ກ່ຽວກັບບັນຫາສົງຄາມ, ສັນຕິພາບ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ອຳນາດອະທິປະໄຕຂອງຊາດ, ສິດ ແລະ ພັນທະພື້ນຖານຂອງພົນລະເມືອງ, ການຮ່ວມມືທາງດ້ານຍຸຕິທຳ, ການເຂົ້າຮ່ວມເປັນສະມາຊິກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ບັນຫາອື່ນກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືໃນລະດັບ ສປປ ລາວ ຫຼື ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 94 ວິທີການເປັນຄູ່ສັນຍາຂອງສັນຍາສາກົນ

ວິທີການເປັນຄູ່ສັນຍາຂອງສັນຍາສາກົນ ສຳລັບອົງການຂັ້ນສູນກາງ, ອົງການຂັ້ນແຂວງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການລົງນາມສັນຍາສາກົນ;
2. ການແລກປ່ຽນສານ;
3. ວິທີການອື່ນ ຕາມການຕົກລົງກັບຄູ່ສັນຍາຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 95 ການສ້າງສັນຍາສາກົນໃນນາມອົງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການຂັ້ນແຂວງ

ການສ້າງສັນຍາສາກົນໃນນາມອົງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການຂັ້ນແຂວງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສັນຍາສາກົນໃນນາມສະພາແຫ່ງຊາດ;
2. ສັນຍາສາກົນໃນນາມສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ;
3. ສັນຍາສາກົນໃນນາມກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ;
4. ສັນຍາສາກົນໃນນາມສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂັ້ນສູນກາງ;
5. ສັນຍາສາກົນໃນນາມອົງການຂັ້ນແຂວງ.

ໝວດທີ 1

ການສ້າງສັນຍາສາກົນໃນນາມສະພາແຫ່ງຊາດ

ມາດຕາ 96 ຜູ້ມີສິດຕົກລົງສ້າງສັນຍາສາກົນ

ຜູ້ມີສິດຕົກລົງສ້າງສັນຍາສາກົນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ ມີສິດຕົກລົງສ້າງສັນຍາສາກົນໃນນາມສະພາແຫ່ງຊາດ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ;
2. ປະທານກຳມາທິການ, ເລຂາທິການ ແລະ ຫົວໜ້າກົງຈັກທີ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດສ້າງຕັ້ງ ມີສິດຕົກລົງສ້າງສັນຍາສາກົນໃນນາມກຳມາທິການ, ຄະນະເລຂາທິການ ແລະ ກົງຈັກທີ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດສ້າງຕັ້ງ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 97 ລະບຽບການສ້າງສັນຍາສາກົນ

ກຳມາທິການ, ຄະນະເລຂາທິການ ແລະ ກົງຈັກທີ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດສ້າງຕັ້ງ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບກຳມາທິການການຕ່າງປະເທດຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອສະເໜີຂໍຄຳເຫັນກ່ຽວກັບການສ້າງສັນຍາສາກົນນຳກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ອນສະເໜີຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາຕົກລົງ. ອົງການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງແຈ້ງຄຳເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການສະເໜີ.

ກຳມາທິການການຕ່າງປະເທດຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການສ້າງສັນຍາສາກົນ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄຳເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກອົງການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້.

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ແລະ ມີຄຳເຫັນກ່ຽວກັບການສ້າງສັນຍາສາກົນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນເວລາ ຊາວວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການສະເໜີ.

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດແລ້ວ ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ, ປະທານກຳມາທິການ, ເລຂາທິການ, ຫົວໜ້າກົງຈັກທີ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດສ້າງຕັ້ງ ລົງນາມສັນຍາສາກົນ ຫຼື ມອບສິດໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນລົງນາມແທນ.

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ລົງນາມແລ້ວ ກຳມາທິການ, ຄະນະເລຂາທິການ ແລະ ກົງຈັກທີ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດສ້າງຕັ້ງ ຕ້ອງລາຍງານເປັນລາຍລັກອັກສອນຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພ້ອມທັງສົ່ງສັນຍາສາກົນສະບັບຕົ້ນໃຫ້ກຳມາທິການການຕ່າງປະເທດຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອເກັບຮັກສາ ແລະ ສຳເນົາສົ່ງໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ໝວດທີ 2

ການສ້າງສັນຍາສາກົນໃນນາມສານປະຊາຊົນສູງສຸດ,

ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ

ມາດຕາ 98 ຜູ້ມີສິດຕົກລົງສ້າງສັນຍາສາກົນ

ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ປະທານອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ມີສິດຕົກລົງສ້າງສັນຍາສາກົນໃນນາມອົງການຂອງຕົນ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 99 ລະບຽບການສ້າງສັນຍາສາກົນ

ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ຕ້ອງສະເໜີຂໍຄຳເຫັນກ່ຽວກັບການສ້າງສັນຍາສາກົນນຳກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ອນສະເໜີຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາຕົກລົງ. ອົງການດັ່ງກ່າວຕ້ອງແຈ້ງຄຳເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການສະເໜີ.

ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການສ້າງສັນຍາສາກົນ ພາຍຫຼັງ ໄດ້ຮັບຄຳເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກອົງການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້.

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ແລະ ມີຄຳເຫັນກ່ຽວກັບການສ້າງສັນຍາ ສາກົນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນເວລາ ຊາວວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການສະເໜີ.

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດແລ້ວ ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ປະທານອົງການກວດ ສອບແຫ່ງລັດ ລົງນາມສັນຍາສາກົນ ຫຼື ມອບສິດໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນລົງນາມແທນ.

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ລົງນາມແລ້ວ ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງ ການກວດສອບແຫ່ງລັດ ຕ້ອງລາຍງານເປັນລາຍລັກອັກສອນຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພ້ອມ ທັງສົ່ງສຳເນົາສັນຍາສາກົນໃຫ້ກຳມາທິການການຕ່າງປະເທດຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກະຊວງການ ຕ່າງປະເທດ.

ໝວດທີ 3

ການສ້າງສັນຍາສາກົນໃນນາມກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ມາດຕາ 100 ຜູ້ມີສິດຕິກລິງສ້າງສັນຍາສາກົນ

ຜູ້ທີ່ມີສິດຕິກລິງສ້າງສັນຍາສາກົນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດຖະມົນຕີ ມີສິດຕິກລິງສ້າງສັນຍາສາກົນໃນນາມກະຊວງ;
2. ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ມີສິດຕິກລິງສ້າງສັນຍາສາກົນໃນນາມອົງການ ລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ.

ມາດຕາ 101 ລະບຽບການສ້າງສັນຍາສາກົນ

ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕ້ອງສະເໜີຂໍຄຳເຫັນກ່ຽວກັບການສ້າງສັນຍາສາ ກົນນຳກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ອົງການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງແຈ້ງຄຳເຫັນເປັນ ລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການສະເໜີ. ຈາກນັ້ນ ລັດຖະ ມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ລົງນາມສັນຍາສາກົນ ຫຼື ມອບສິດໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນລົງນາມ ແທນ.

ໃນກໍລະນີກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ກະຊວງ ຫຼື ອົງການລັດທຽບ ເທົ່າກະຊວງ ຫາກມີຄຳເຫັນຕ່າງກັນໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ສະເໜີຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ພິຈາ ລະນາ ພາຍໃນເວລາ ຊາວວັນ ລັດຖະການ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການສະເໜີ.

ພາຍຫຼັງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ໄດ້ມີຄຳເຫັນກ່ຽວກັບການສ້າງສັນຍາສາກົນ ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ລົງນາມສັນຍາສາກົນ ຫຼື ມອບສິດໃຫ້ບຸກຄົນ ອື່ນລົງນາມແທນ.

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ລົງນາມແລ້ວ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕ້ອງລາຍງານເປັນ ລາຍລັກອັກສອນຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ພ້ອມທັງສົ່ງສຳເນົາສັນຍາສາກົນໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ໝວດທີ 4

ການສ້າງສັນຍາສາກົນໃນນາມສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ຂັ້ນສູນກາງ

ມາດຕາ 102 ຜູ້ມີສິດຕິກລິງສ້າງສັນຍາສາກົນ

ປະທານສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ, ປະທານສະຫະພັນນັກຮີບເກົ້າແຫ່ງຊາດລາວ, ປະ ທານສະຫະພັນກຳມະບານລາວ, ປະທານສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ, ເລຂາຄະນະບໍລິຫານງານ ສູນກາງຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, ມີສິດຕິກລິງສ້າງສັນຍາສາກົນໃນນາມອົງການຈັດຕັ້ງຂອງ ຕົນ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ການຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 103 ລະບຽບການສ້າງສັນຍາສາກົນ

ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ຂັ້ນສູນກາງ ຕ້ອງສະເໜີຂໍຄຳ ເຫັນກ່ຽວກັບການສ້າງສັນຍາສາກົນນຳກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ອົງການລັດທີ່ຄຸ້ມຄອງຂົງເຂດການ ຮ່ວມມືດັ່ງກ່າວ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ອນສະເໜີຂໍຄຳເຫັນຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນ ໄຫວວຽກງານການຕ່າງປະເທດ. ອົງການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງແຈ້ງຄຳເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນ ເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການສະເໜີ.

ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ຂັ້ນສູນກາງ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ອົງ ການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການສ້າງສັນຍາສາ ກົນ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄຳເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກອົງການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້.

ອົງການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ແລະ ມີຄຳ ເຫັນກ່ຽວກັບການສ້າງສັນຍາສາກົນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນເວລາ ຊາວວັນ ລັດຖະການ ນັບ ແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການສະເໜີ.

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວ ວຽກງານການຕ່າງປະເທດແລ້ວ ປະທານສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ, ປະທານສະຫະພັນນັກຮີບເກົ້າ ແຫ່ງຊາດລາວ, ປະທານສະຫະພັນກຳມະບານລາວ, ປະທານສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ, ເລຂາ ຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ລົງນາມສັນຍາສາກົນ ຫຼື ມອບສິດໃຫ້ ບຸກຄົນອື່ນ ລົງນາມແທນ.

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ລົງນາມແລ້ວ ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂັ້ນສູນ ກາງຕ້ອງລາຍງານເປັນລາຍລັກອັກສອນຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການຕ່າງປະເທດ ພ້ອມທັງສົ່ງສຳເນົາສັນຍາສາກົນ ໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ໝວດທີ 5

ການສ້າງສັນຍາສາກົນໃນນາມອົງການຂັ້ນແຂວງ

ມາດຕາ 104 ຜູ້ມີສິດຕິກລິງສ້າງສັນຍາສາກົນ

ຜູ້ມີສິດຕິກລິງສ້າງສັນຍາສາກົນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ປະທານສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີສິດຕິກລິງສ້າງສັນຍາສາກົນໃນນາມສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
2. ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ມີສິດຕິກລິງສ້າງສັນຍາສາກົນໃນນາມອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ມາດຕາ 105 ລະບຽບການສ້າງສັນຍາສາກົນ

ອົງການຂັ້ນແຂວງ ຕ້ອງສະເໜີຂໍຄຳເຫັນກ່ຽວກັບການສ້າງສັນຍາສາກົນນຳກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ອົງການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງແຈ້ງຄຳເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການສະເໜີ. ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ, ປະທານສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ລົງນາມສັນຍາສາກົນ ຫຼື ມອບສິດໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ລົງນາມແທນ.

ໃນກໍລະນີກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ອົງການຂັ້ນແຂວງ ຫາກມີຄຳເຫັນຕ່າງກັນໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ສຳລັບສັນຍາສາກົນໃນນາມສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ສະເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ;
2. ສຳລັບສັນຍາສາກົນໃນນາມອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດສະເໜີຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ພິຈາລະນາ.
3. ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ພິຈາລະນາ ແລະ ມີຄຳເຫັນກ່ຽວກັບການສ້າງສັນຍາສາກົນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນເວລາ ຊາວວັນ ລັດຖະການ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການສະເໜີ;
4. ພາຍຫຼັງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເຫັນດີ ກ່ຽວກັບການສ້າງສັນຍາສາກົນ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ, ປະທານສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ລົງນາມສັນຍາສາກົນ ຫຼື ມອບສິດໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນລົງນາມແທນ.

ສັນຍາສາກົນທີ່ໄດ້ລົງນາມແລ້ວ ອົງການຂັ້ນແຂວງ ຕ້ອງລາຍງານເປັນລາຍລັກອັກສອນຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ພ້ອມທັງສົ່ງສຳເນົາສັນຍາສາກົນໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ໝວດທີ 6

ເອກະສານປະກອບກ່ຽວກັບສັນຍາສາກົນ

ມາດຕາ 106 ເອກະສານປະກອບໃນການສະເໜີຂໍຄຳເຫັນກ່ຽວກັບການສ້າງສັນຍາສາກົນ

ການສະເໜີຂໍຄຳເຫັນກ່ຽວກັບການສ້າງສັນຍາສາກົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 97, 99, 101, 103 ແລະ 105 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕ້ອງມີເອກະສານປະກອບ ດັ່ງນີ້:

1. ໜັງສືສະເໜີ ທີ່ກຳນົດຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງການສ້າງ, ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍຂອງສັນຍາສາກົນ, ຜົນກະທົບທາງດ້ານການເມືອງ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຜົນກະທົບດ້ານອື່ນ ລວມທັງການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 6 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ຮ່າງສັນຍາສາກົນສະບັບພາສາລາວ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ ໃນກໍລະນີສັນຍາສາກົນຈະລົງນາມເປັນພາສາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງແປເປັນພາສາລາວ;
3. ເອກະສານອື່ນທີ່ຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 107 ເອກະສານປະກອບໃນການສະເໜີສ້າງສັນຍາສາກົນ ແລະ ກໍລະນີມີຄຳເຫັນຕ່າງກັນ

ການສະເໜີໃຫ້ພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບການສ້າງສັນຍາສາກົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 97, 99, 101, 103 ແລະ 105 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕ້ອງມີເອກະສານປະກອບ ດັ່ງນີ້:

1. ໜັງສືສະເໜີ ທີ່ກຳນົດຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງການສ້າງ, ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍຂອງສັນຍາສາກົນ, ຜົນກະທົບທາງດ້ານການເມືອງ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຜົນກະທົບດ້ານອື່ນ ລວມທັງການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 6 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ບັນຫາທີ່ຍັງມີຄຳເຫັນຕ່າງກັນຂອງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ຄຳເຫັນຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 97, 99, 101, 103 ແລະ 105 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ຮ່າງສັນຍາສາກົນສະບັບທີ່ເປັນພາສາລາວ ແລະ ສະບັບທີ່ເປັນພາສາຕ່າງປະເທດ. ໃນກໍລະນີສັນຍາສາກົນຈະລົງນາມເປັນພາສາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງແປເປັນພາສາລາວ;
4. ເອກະສານອື່ນທີ່ຈຳເປັນ.

ໝວດທີ 7

ຜົນສັກສິດ, ການປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸ, ການຍົກເລີກ
ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ

ມາດຕາ 108 ຜົນສັກສິດຂອງສັນຍາສາກົນ

ສັນຍາສາກົນ ມີຜົນສັກສິດຕາມບົດບັນຍັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສາກົນນັ້ນ. ໃນກໍລະນີສັນຍາສາກົນບໍ່ໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບຜົນສັກສິດ, ສັນຍາສາກົນນັ້ນ ຈະມີຜົນສັກສິດຕາມການຕົກລົງລະຫວ່າງຝ່າຍລາວ ແລະ ຄູ່ສັນຍາຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 109 ການປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸ

ຜູ້ມີສິດຕິກລິງສ້າງສັນຍາສາກົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 96, 98, 100, 102 ແລະ 104 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີສິດປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸສັນຍາສາກົນ.

ສຳລັບລະບຽບການປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸສັນຍາສາກົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຄືກັນກັບລະບຽບການສ້າງສັນຍາສາກົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນພາກນີ້.

ອົງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການຂັ້ນແຂວງ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດຊາບ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປັບປຸງ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸສັນຍາສາກົນ.

ມາດຕາ 110 ການຍົກເລີກ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດ

ສັນຍາສາກົນ ຈະຖືກຍົກເລີກ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສາກົນນັ້ນ ຫຼື ຕາມການຕົກລົງລະຫວ່າງຝ່າຍລາວ ແລະ ຄູ່ສັນຍາຕ່າງປະເທດ;
2. ໃນເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມີການລະເມີດຫຼັກການໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 6 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ຄູ່ສັນຍາຕ່າງປະເທດ ໄດ້ລະເມີດສັນຍາສາກົນຢ່າງຮ້າຍແຮງ.

ສຳລັບລະບຽບການຍົກເລີກ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຄືກັນກັບລະບຽບການສ້າງສັນຍາສາກົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນພາກນີ້.

ຜູ້ມີສິດຕິກລິງສ້າງສັນຍາສາກົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 96, 98, 100, 102 ແລະ 104 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີສິດຍົກເລີກ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ.

ອົງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການຂັ້ນແຂວງ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຄູ່ສັນຍາຕ່າງປະເທດ ແລະ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດຊາບ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຍົກເລີກ ຫຼື ໂຈະການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ.

ໝວດທີ 8

ການເກັບຮັກສາ, ສຳເນົາ ແລະ ເຜີຍແຜ່ສັນຍາສາກົນ

ມາດຕາ 111 ການເກັບຮັກສາ

ອົງການຂັ້ນສູນກາງ, ອົງການຂັ້ນແຂວງ ມີໜ້າທີ່ເກັບຮັກສາສັນຍາສາກົນສະບັບຕົ້ນ.

ມາດຕາ 112 ການສຳເນົາ

ອົງການຂັ້ນສູນກາງ, ອົງການຂັ້ນແຂວງ ຕ້ອງສົ່ງສຳເນົາສັນຍາສາກົນ ທີ່ມີຜົນສັກສິດນັ້ນ ໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ໃນກໍລະນີສັນຍາສາກົນ ໄດ້ລົງນາມເປັນພາສາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຄັດຕິດສະບັບທີ່ແປເປັນພາສາລາວພ້ອມ.

ມາດຕາ 113 ການເຜີຍແຜ່

ສັນຍາສາກົນໃນນາມອົງການຂັ້ນສູນກາງ, ອົງການຂັ້ນແຂວງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຜີຍແຜ່ ແບບເປີດເຜີຍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີການຕົກລົງເປັນຢ່າງອື່ນລະຫວ່າງຝ່າຍລາວ ແລະ ຄູ່ສັນຍາຕ່າງປະເທດ ຫຼື ມີການຕົກລົງເປັນຢ່າງອື່ນຂອງອົງການທີ່ມີສິດ.

ພາກທີ IV

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ

ໝວດທີ 1

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ

ມາດຕາ 114 ການສ້າງແຜນ ແລະ ການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການແຈ້ງກ່ຽວກັບການມີຜົນສັກສິດຂອງສົນທິສັນຍາຈາກກະຊວງການຕ່າງ ປະເທດແລ້ວ ອົງການທີ່ສະເໜີ ຕ້ອງສ້າງແຜນການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ລັດຖະການ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ໃນກໍລະນີອົງການທີ່ສະເໜີ ຫາກບໍ່ແມ່ນອົງການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາໂດຍກົງ, ອົງການທີ່ ສະເໜີຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ພິຈາລະນາຕົກລົງກ່ຽວກັບອົງການປະຕິບັດ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ພາຍຫຼັງອົງການທີ່ມີສິດໄດ້ຕົກລົງຮັບປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ. ອົງການປະຕິບັດ ສົນທິສັນຍາ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງອົງການທີ່ສະເໜີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 1 ແລະ 5 ຂອງມາດຕານີ້ ແລະ ມາດຕາ 116, 117 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ແຜນການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ແຜນການລະອຽດໃນການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ;
2. ການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ;
3. ການສ້າງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກ ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ເພື່ອປະຕິບັດສົນ ທິສັນຍາ;
4. ກົນໄກ ແລະ ວິທີການໃນການປະຕິບັດ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການເງິນ ແລະ ມາດຕະການ ອື່ນທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ;
5. ການໂຄສະນາ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ສົນທິສັນຍາ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ໂດຍການຮັບຮອງເອົາແຜນການປະຕິບັດ, ຕົກລົງມາດຕະການຂຶ້ນຳ, ມາດຕະການ ດຳເນີນການ ຫຼື ມາດຕະການອື່ນ ເພື່ອປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ.

ພາຍຫຼັງແຜນການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາໄດ້ຮັບຮອງ, ອົງການທີ່ສະເໜີ ແລະ ອົງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ປະຕິບັດແຜນດັ່ງກ່າວ ຕາມຂອບເຂດສິດ ແລະ ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 115 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
2. ເປັນເຈົ້າການ ຫຼື ສົມທົບປະຕິບັດມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຮັບປະກັນສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີພາຄີຕ່າງປະເທດລະເມີດສິນທິສັນຍາ;
3. ສະຫຼຸບສັງລວມປະຈຳປີກ່ຽວກັບສະພາບການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ເພື່ອລາຍງານລັດຖະບານ ແລະ ສະເໜີລັດຖະບານລາຍງານຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ລາຍງານຕາມ ການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ, ປະທານປະເທດ ຫຼື ສະພາແຫ່ງຊາດ;
4. ເປັນເຈົ້າການ ຫຼື ສົມທົບຈັດຕັ້ງໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ສິນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນ ພາຄີ;
5. ເກັບກຳສະຖິຕິ ແລະ ທົບທວນກ່ຽວກັບສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
6. ຊຸກຍູ້ການສ້າງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກ ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ເພື່ອປະຕິບັດສິນທິສັນ ຍາ;
7. ປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງຂອງກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍກັບສິນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 116 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການທີ່ສະເໜີ

ອົງການທີ່ສະເໜີ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາທີ່ຕົນເອງ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງແຜນ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການໃນການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາທີ່ມີຜົນສັກສິດ ສຳ ລັບ ສປປ ລາວ;
2. ສະເໜີສ້າງ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກ ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ເພື່ອປະຕິບັດສິນທິສັນ ຍາ;
3. ສະເໜີນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ກຳນົດມາດຕະການ ເພື່ອປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ;
4. ເປັນເຈົ້າການ ຫຼື ສົມທົບໃນການຈັດຕັ້ງໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ສິນທິສັນຍາທີ່ມີຜົນສັກ ສິດ ສຳລັບ ສປປ ລາວ;
5. ສະເໜີນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ກຳນົດມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນ ປະໂຫຍດຂອງ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີມີການລະເມີດສິນທິສັນຍາ;
6. ສ້າງບົດລາຍງານກ່ຽວກັບສະພາບການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາໃນຂອບ ເຂດການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອສັງລວມລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ ຊ້າສຸດບໍ່ ໃຫ້ກາຍວັນທີ 15 ພະຈິກ ຂອງແຕ່ລະປີ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຮູບແບບຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ວາງອອກ. ອົງການທີ່ສະເໜີ ລາຍງານສະພາບການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ຕໍ່ປະ ທານປະເທດ ຫຼື ລັດຖະບານ ຕາມການສະເໜີ;

7. ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສະເໜີນາຍົກລັດຖະມົນຕີຕົກລົງກ່ຽວກັບການຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ການປະຕິບັດບົດບັນຍັດຂອງສົນທິສັນຍາ ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈແຕກຕ່າງກັນ ລວມທັງການປະຕິບັດບົດບັນຍັດຂອງສົນທິສັນຍາ;

8. ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການສ້າງບົດລາຍງານຕາມພັນທະທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສົນທິສັນຍານັ້ນ.

ມາດຕາ 117 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ

ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂັ້ນສູນກາງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບອົງການທີ່ສະເໜີໃນການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ຕາມຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດສົນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

**ໝວດທີ 2
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ**

ມາດຕາ 118 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນຂອງອົງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການຂັ້ນແຂວງ;
2. ສະຫຼຸບ ສັງລວມປະຈຳປີກ່ຽວກັບສະພາບການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນຂອງອົງການຂັ້ນສູນກາງ, ອົງການຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ ແລະ ສະເໜີລັດຖະບານລາຍງານຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ລາຍງານຕາມການສະເໜີຂອງອົງການດັ່ງກ່າວ;
3. ເກັບກຳສະຖິຕິ ແລະ ທົບທວນກ່ຽວກັບສັນຍາສາກົນທີ່ອົງການຂັ້ນສູນກາງ, ອົງການຂັ້ນແຂວງໄດ້ສ້າງ.

ມາດຕາ 119 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ມອບໃຫ້ກຳມາທິການການຕ່າງປະເທດຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນການປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ດັ່ງນີ້:

1. ແນະນຳການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນໃນນາມສະພາແຫ່ງຊາດ, ກຳມາທິການ, ຄະນະເລຂາທິການ, ກົງຈັກທີ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດສ້າງຕັ້ງ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ;

2. ລາຍງານຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ລັດຖະບານ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດປະຈຳປີ ຫຼື ຕາມການສະເໜີຂອງອົງການດັ່ງກ່າວ ກ່ຽວກັບສະພາບການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ໃນນາມສະພາແຫ່ງຊາດ, ກຳມາທິການ, ຄະນະເລຂາທິການ, ກົງຈັກທີ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດສ້າງຕັ້ງ, ສາມປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 120 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕ່າງປະເທດ

ອົງການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕ່າງປະເທດ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ດັ່ງນີ້:

1. ປະສານສົມທົບກັບ ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ຂັ້ນສູນກາງ ໃນການແນະນຳກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນຂອງອົງການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ;
2. ສະຫຼຸບ ສັງລວມປະຈຳປີກ່ຽວກັບສະພາບການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນຂອງສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອລາຍງານອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນເທິງ, ແຈ້ງໃຫ້ລັດຖະບານ ແລະ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຫຼື ລາຍງານຕາມການສະເໜີຂອງອົງການດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 121 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການຂັ້ນສູນກາງ, ອົງການຂັ້ນແຂວງ

ອົງການຂັ້ນສູນກາງ, ອົງການຂັ້ນແຂວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດສັນຍາສາກົນທີ່ຕົນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຢ່າງເຂັ້ມງວດຕາມພາລະບົດບາດ, ຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ. ພ້ອມດຽວກັນກໍຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຄູ່ສັນຍາຕ່າງປະເທດປະຕິບັດສັນຍາສາກົນນັ້ນຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ຕ້ອງບໍ່ລະເມີດຫຼັກການຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 6 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ສ້າງແຜນໄລຍະຍາວ ແລະ ແຜນປະຈຳປີກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ເພື່ອສົ່ງໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດຕິດຕາມ, ສັງລວມ ແລະ ລາຍງານລັດຖະບານ. ແຜນປະຈຳປີ ສົ່ງຊ້າສຸດບໍ່ໃຫ້ກາຍວັນທີ ສິບຫ້າ ພະຈິກ ຂອງແຕ່ລະປີ;
3. ສຳເນົາ, ໂຄສະນາ ແລະ ເຜີຍແຜ່ສັນຍາສາກົນທີ່ຕົນໄດ້ສ້າງ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີການຕົກລົງເປັນຢ່າງອື່ນລະຫວ່າງຝ່າຍລາວ ແລະ ຄູ່ສັນຍາຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຕາມການຕົກລົງເປັນຢ່າງອື່ນ ຂອງອົງການທີ່ມີສິດ;
4. ດຳເນີນມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ໃນກໍລະນີສັນຍາສາກົນຖືກລະເມີດ;
5. ສະຫຼຸບ ສັງລວມກ່ຽວກັບສະພາບການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນຂອງຕົນ ເພື່ອລາຍງານຜູ້ມີສິດສ້າງສັນຍາສາກົນນັ້ນ ຊ້າສຸດບໍ່ໃຫ້ກາຍວັນທີ ສິບຫ້າ ພະຈິກ ຂອງທຸກປີ. ພ້ອມດຽວກັນ ກໍສົ່ງບົດລາຍງານໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຕິດຕາມ, ສັງລວມ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ລັດ

ຖະບານ. ບົດລາຍງານຕ້ອງກຳນົດແຈ້ງຂໍສະດວກ ແລະ ຂໍຫຍຸ້ງຍາກ, ມາດຕະການສະເພາະ ເພື່ອປະຕິບັດສັນຍາສາກົນທີ່ຕົນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ຍົກສູງປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນໃນການຮ່ວມມືກັບສາກົນ.

ພາກທີ V ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 122 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ສ້າງຜົນເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ລະບອບການເມືອງ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງລາວ ກໍລິຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ;
2. ດຳເນີນການສ້າງສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ສ້າງອຸປະສັກ, ຂັດຂວາງການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ;
4. ຂໍເອົາ, ຫວງເອົາ, ໃຫ້ ຫຼື ຮັບ ສິນບົນຈາກບຸກຄົນອື່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແລະ ຄອບຄົວ;
5. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 123 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ

ຫ້າມພະນັກງານ-ລັດຖະກອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ, ບັງຄັບ, ນາບຊູ່ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແລະ ພັກພວກຂອງຕົນ;
2. ຂໍເອົາ, ຫວງເອົາ, ຮັບ ຫຼື ໃຫ້ສິນບົນ;
3. ກົດໜ່ວງ, ຖ່ວງດຶງ, ແກ່ຍາວເວລາໃນການພິຈາລະນາຕາມລະບຽບການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ຢ່າງບໍ່ມີເຫດຜົນໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
4. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບກ່ຽວກັບສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ VI

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ

ມາດຕາ 124 ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງ ການຕ່າງປະເທດ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບອົງການຂັ້ນສູນ ກາງ, ອົງການຂັ້ນແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຂັ້ນສູນກາງ, ອົງການຂັ້ນແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງປະສານສົມທົບ ກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ຕາມພາລະ ບົດບາດ, ຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 125 ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນິຕິກຳກ່ຽວກັບວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ແນະນຳການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວ ກັບວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ;
3. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຍ້ອງຍໍ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ເມື່ອມີການລະເມີດກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ;
4. ຈັດຕັ້ງ ແລະ ຮັບປະກັນການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
5. ສ້າງ ແລະ ຮັບປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ;
6. ສຳເນົາ, ແປ ແລະ ພິມເຜີຍແຜ່ສົນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
7. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ສົນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
8. ເກັບກຳສະຖິຕິ ແລະ ເກັບຮັກສາສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ;
9. ສ້າງແຜນໄລຍະຍາວ ແລະ ແຜນປະຈຳປີກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດສົນທິສັນ ຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ;
10. ລາຍງານກ່ຽວກັບສະພາບການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາ ກົນ;
11. ພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງທຸກກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ;
12. ຮ່ວມມືກັບສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ

ມາດຕາ 126 ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ປະກອບດ້ວຍ ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແລະ ອົງການກວດກາພາຍນອກ.

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 124 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ອົງການກວດກາລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 127 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ;
2. ການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ;
3. ການປະຕິບັດຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ.

ມາດຕາ 128 ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາຕາມແຜນການ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງຄັ້ງ ຕໍ່ປີ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ.

ການກວດແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໃນເວລາທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ VII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 129 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 130 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 131 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງມີລັກສະນະເບົາ ແລະ ເປັນເທື່ອທຳອິດ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ ພ້ອມທັງເຮັດບົດບັນທຶກ.

ມາດຕາ 132 ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງບໍ່ ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ, ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ, ບໍ່ຈົງໃຈລາຍງານ ແລະ ຫຼົບຫຼີກ ຈາກການກະທຳຜິດຂອງຕົນ ຈະຖືກລົງວິໄນ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິຕຽນ, ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ພ້ອມ ທັງບັນທຶກໄວ້ໃນສຳນວນຊີວະປະຫວັດຂອງຜູ້ກ່ຽວ;

2. ໂຈະການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ ແລະ ການຍ້ອງຍໍ;

3. ປົດຕຳແໜ່ງ ຫຼື ຍົກຍ້າຍໄປຮັບໜ້າທີ່ອື່ນທີ່ມີຕຳແໜ່ງຕໍ່າກວ່າ;

4. ໃຫ້ອອກຈາກລັດຖະການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.

ຜູ້ຖືກລົງວິໄນ ຕ້ອງສົ່ງຊັບສິນຂອງຕົນໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນຄືນໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງຢ່າງ ຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 133 ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງປະເທດ ຊາດ, ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ຈາກການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ຫຼື ເປັນການລະເມີດອື່ນທາງແພ່ງ ຈະຕ້ອງໃຊ້ແທນຄືນຄ່າເສຍຫາຍຕາມມູນຄ່າຕົວຈິງທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນຢ່າງ ຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 134 ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາ ຫຼື ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກຳນົດໂທດທາງອາຍາ ກໍຈະຖືກລົງໂທດຕາມກໍລະນີເບົາຫຼື ໜັກ.

ພາກທີ VIII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 135 ງົບປະມານ

ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດ ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ໃຫ້ນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ.

ມາດຕາ 136 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ສະພາແຫ່ງຊາດ, ປະທານປະເທດ, ລັດຖະບານ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂັ້ນສູນກາງ, ອົງການຂັ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 137 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທຳວັນ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້